XXXII. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JÚNIUS 3.

Mi is részt veszünk az úttörők jubileumi aszfaltrajz-versenyén

KEDVES LUDAS!

KOCOGÁS ÚJSÁGÉRT

Vasárnap reggel van és kocogok. Ha őszül is már a halántékom, tudom, hogy ez nem szégyen. Talán még dicsőség is, amióta köztudott, hogy kocog az ország éltesebb lakosságának színe-java. Csakhogy ők egészségük okos, sportszerű védelmében kocognak, testedzésből. Magam meg mohóságból. Negyedik emeleti lakásomból a lépcsőn kocogok lefelé a földszinti levélszekrényhez, ahová előfizetett reggeli lapomat dugták. Érte kocogok. Nem a testedzés egészséges ösztöne, hanem az újságolvasás mohó szenvedélye hajt. Kénytelen vagyok vele, ha egyszer az újságkihordót semmilyen szenvedély nem irányítja felfelé, noha természetesen ő is rendelkezik házunk liftkulcsával. Hétköznap kihagyom ezt a kocogást, ki ér rá akkor? De legalább vasárnap szeretnék hódolni ennek az évtizedek óta belém rögződött komisz, talán még polgárinak is bélyegezhető és elítélendő szokásnak, hogy a reggelimet és az újságot együtt fogyasszam el.

Jó, tudom, volt idő, amikor nemcsak az újságot dugták be magától értetődően a lakásajtó nyílásába, hanem a reggeli tartozékait, a friss tejet és a péksüteményt is házhoz hozták. Ez megszűnt. Vannak örökre

(?) megszűnt szolgáltatások. Belenyugodtam. Talán majd dédunokáink egyszer újra feltalálják, nem is sejtve, hogy ez már valaha létezett. De vannak — hogy is nevezzem? — haldokló, ám még nem teljesen kiveszett szolgáltatások is. Mint például a reggeli újság eljuttatása az előfizető lakásának ajtajába. Talán még érdemes küzdeni érte, hátha megmenthető?

Teljesen ugyanis nem szűnt még meg. Néha-néha rapszodikusan, ajtómban találom a lapot. Sőt, megfigyeltem, vannak biztos napok is. Tuti, hogy 18-án, 19-én és 20-án reggel mindig felhozzák. Huszadikán koraeste aztán csönget a lapkihordó fiatalember (bár személye váltakozik, újabban rendszerint ifjú és többnyire szakállas), hogy inkasszálja az előfizetési díjat. Ilyenkor néha bátortalanul megkérdem: miért, hogy mostanában alig-alig hozza fel reggelenként a lapot? Mert alig-alig érek rá, feleli elnéző mosollyal, aztán elteszi az előfizetési díjat, a mellékelt borravalóval. A következő hónap tizennyolcadikáig pedig megint csak a földszinti levélszekrénybe dobja be a lapot.

Ha nem lennék olyan naiv alaptermészetű, itt még valami összefüggésre is gyanakodnék...

(bt)

NEVEZETES HIBÁK A NÉVTELEN UTCAI ÉPÍTKEZÉSEN

Ismerőseim márciusban költöztek Kőbányára, az Újhegyi úti lakótelepre. Címük: Névtelen utca 8.

Március óta a nagyszobájuk tapétája — a mennyezet és az oldalfal találkozásánál — átázott. A tizedik emeleten egy eternitcső megrepedhetett, mert a panelek között a víz becsorgott. A pincében bokáig ér a szennyvíz. A földszinti elektromos kamrába akárki besétálhat, ajtaját nyitva felejtették, holott az elektromos vezetékek érintése veszélyes!

A Kőbánya-újhegyi Lakásfenntartó Szövetkezet igazgatóságán panaszos-leveleket és hibajegyzékeket tettek elém. A körzetükhöz tartozó h a t s z á z lakótól körülbelül n é g y s z á z hibajegyzék érkezett. Találomra belelapozva a következőket találtam: a szekrényajtó betört, az egyik konnektorban nincsen áram, a mosdó el van repedve, az erkélyajtó üvege törött, az ajtótok erősen mozog, a nyílászáró szerkezet szigetelése rossz, ezért a lakás huzatos. A radiátor folyik, a konyhaablakról a zárónyelv hiányzik.

Nagy gondja a Lakásfenntartó Szövetkezetnek, hogy a tizedik emeleti lakások beáznak. Mi lesz télen? — töprengenek már jóelőre. Bíznak azonban a beruházó vállalatban (FŐBER) és a kivitelezőben (43-as Építőipari Vállalat).

Utólag hallottam, hogy mióta ott jártam, már javult a helyzet. A Névtelen utca 8. elektromos kamrájának ajtajára új zárat szereltek. Ez is valami.

(f. l.)

Leveles ládánkból

A környezetvédelem tárgykörében két levelet is kaptunk a Fővárosi Tanács VB Közmű- és Mélyépítési Főigazgatóságtól, Sárdi György osztályvezető mérnök aláírásával. Egyik levele elismerte a lapunk 7. számában megjelent fényképes glossza jogosságát, amelyben a környék, kivált az ORFI betegei és dolgozói nevében a Török utca 7. számú társasház kéménye okozta levegőszennyezést panaszoltuk fel. Javasolja: kötelezzék a társasházat korszerűbb fűtési módra. Másik levele P. Oláh Gizella Váci úti lakos lapunk 16. számában közölt panaszára — füstölnek a Nyugati pályaudvar kéményei — megnyugtatott, hogy a pályaudvaron korszerű, olajtüzelésű kazánházat építenek, a munkát még az idén befejezik, csak addig kérik a környék lakóinak szíves türelmét.

Ez évi 6. számunkban közöltük egy gödöllői centrifuga tulajdonos kálváriáját bedöglött masinájával. Sok bosszúságot okozott ez a gép, de most itt a happy end. A GELKA Vevőszolgálati Osztály értesítést küldött, hogy a vállalat észak-pesti kirendeltségének vezetője kicserélte panaszosunk rossz centrifugáját.

Tanyasi gyerekek gondja címmel cserebökényi panasznak adtunk helyt 16. számunkban: állniok kell a tanyasi gyerekeknek az őket iskolába szállító, zsúfolt buszon. Böröndy Tibor, a Volán Tröszt főosztályvezetőhelyettese azt írja: az útviszonyok miatt egyelőre nem járathatnak nagyobb befogadóképességű buszokat a Szarvas—Cserebökény—Szentes vonalon, de iskolanapokon ezentúl két buszt közlekedtetnek ezen a járaton.

Márkus Emília tanítónő Dág községből lakást vett Esztergomban, s a Komárom megyei Illetékhivatal 27 880 forintot követelt tőle. Feladta. Három nap múlva újabb csekk érkezett, ezen már csak 17 060 Ft-ot kértek tőle és bocsánatot kértek az előző csekken szereplő összegért: tévedés volt. Ez illdomos gesztus az Illetékhivataltól (sajnos, nem sok hivatal akad, amely bocsánatot kér, ha téved, még jó, ha zordonul elismeri), de Márkus Emília úgy véli: most is hibás a számítás. A Hivatal 10 641 Ft-ot utal vissza a címére, azaz még mindig 171 Ft-tal kevesebbet, mint kellene. „Ezen kívül még 30 Ft kézbesítési díjat (a magas összeg kézbesítéséért ezt a posta jogosan kéri), plusz 80—90 Ft kamatot fizettem rá a felületesen kezelt ügyre. Tudom, hogy 2—300 Ft nem nagy összeg, de nekem ezért is sokat kell dolgoznom. No meg a nézőpont! Miért én fizessek mások hibájáért?" — írja a tanítónő.

Zsille Zsigmond (XIII. Hegedűs Gyula u. 16.) nemcsak azt nehezményezi, hogy a VIII. kerületi Tanács pénzügyi osztálya kutyaadót követel tőle, inkább azt, hogy 13 éves boxerja január elején kimúlt, e tényt közölték a tanáccsal s most mégis adót fizettetnének vele az örökre eltávozott után? Sőt: május 3-án állatorvosi felszólítást is kapott, hogy vigye be ebét oltásra, ellenkező esetben megbüntetik. Valami baj lehet az élő és holt kutyák nyilvántartásával a tanácsnál: jó lenne, ha felülvizsgálnák irataikat.

Nagy József (7083 Tolnanémedi, Zrínyi u. 7.) április 9-én 15 kilós élelmiszercsomagot küldött rokonának, Sáfrány Jánosné 75 éves, nyugdíjasnak, aki azt a mai napig sem kapta meg. Levélírónk reklamációja Budapesten, a 70-es postahivatal csomagnyomozó osztályán sem vezetett eredményre. Egy 15 kilós csomag (finom húsvéti sonkával, egyéb hazaival) nyomtalan eltűnéséért nem dicsérhetjük meg a postát!

Ki a hibás? A gép vagy az ember? Hunyadvári Zsuzsanna (1075 Bp., Rumbach S. u. 3. III. 4.) azt írja: tavaly szeptemberben, nyaralás előtt, előre befizette lakbérét a Fővárosi Számítástechnikai és Díjbeszedő Vállalat 108. kirendeltségének számlájára. Mégis: azóta is zaklatja őket a Díjbeszedő az „elmaradt" lakbérért. A panaszos számláival mindent igazolni tud. Nézzék már meg egyszer türelmesen és alaposan ezeket a számlákat a Díjbeszedő Vállalat 108. kirendeltségén.

4 JEGY — 70 PERC

Néhány napot töltöttem Budapesten és a szombat délutáni vonattal szándékoztam hazautazni. Csütörtökön bementem a Tanács körúti IBUSZ irodába, hogy a 2—2 vonat- és helyjegyet előre megvegyem. Délután 3 óra volt és kevés ügyfél. A pultnál az illetékes kisasszony kitöltött egy nyomtatványt, telefonált, majd közölte, hogy a helyjegy megvan, foglaljak helyet a pénztárnál, ahol szólítani fognak. Mintegy 40 perc múlva megkértem a kisasszonyt, szíveskedjék megsürgetni az ügyet. Az IBUSZ irodáját 4 órakor bezárják és amikor már éppen szorongás fogott el, hogy talán majd az éjszakát is a le-

zárt ajtó mögött kell majd eltöltenem, végre szólított (utolsónak) a pénztáros és pontosan 70 percnyi várakozás után kiszolgáltatta a várva várt jegyeket.

Máig azon töröm a fejem, mi tarthatott 2—2 vonat- és helyjegy kiadásán 70 percig?

Diamant László
80 100 Bratislava

Címlapunk kollektív munkával készült.

Rajzolták: Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Erdei Sándor, Hegedűs István, Lehoczki István, Sajdik Ferenc, Várnai György, Vasvári Anna.

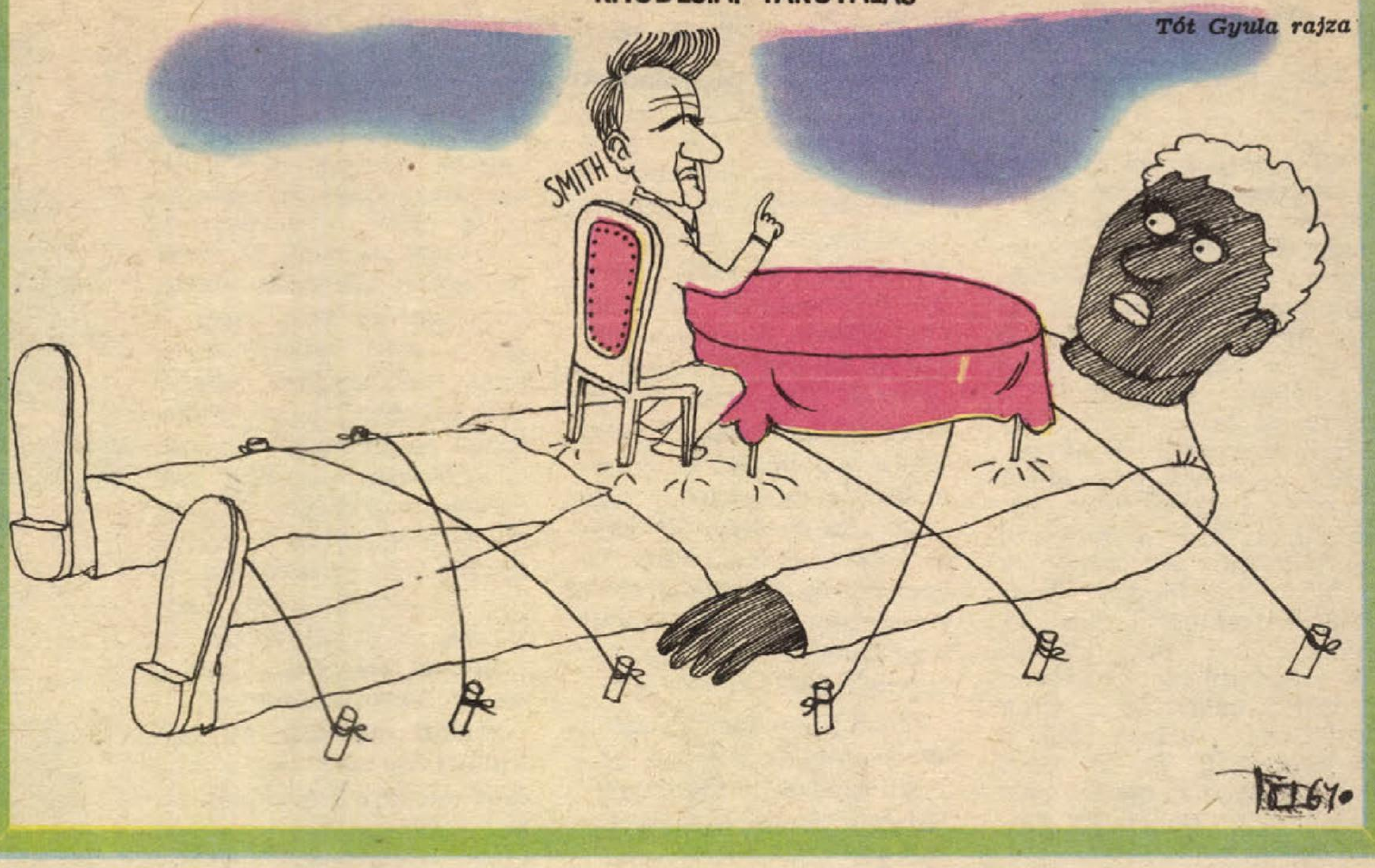
VALÓDI ÉRTÉK

– Ehető

RHODESIAI TÁRGYALÁS

Tót Gyula rajza

Csípős ügyek

Zöldövezeteink ismét benépesültek tébolyult tiroliakkal. Ezek a duhaj emberek féllábon táncolnak dúslombú fák alatt, áradó vizek partján és szilaj passodobléik közepette hol nyakukat, hol combjukat, hol pedig hátsó fertályukat csapdossák a tenyerükkel. A látszat persze csal, mert az a dolga. E kétségbeesett korhelyeket nem az alpesi folklór szállta meg, hanem a szúnyog.

A jelenség az ízeltlábúak feltalálása óta évente ismétlődik, ideje hát, hogy a végére járjunk. Erre pedig egyetlen megoldás kínálkozik: el a kezekkel a szúnyogoktól, üsse kő, hadd döfölődjenek. Ez a nézet első pillantásra enyhén ütődöttnek tűnhet, de ezer elméleti és gyakorlati érvvel támasztható alá, amelyek közül mindenki kiválaszthatja a magáét.

Vegyünk néhányat az elméletiek közül.

Ismeretelméleti érv. A szúnyog tudatunktól független valóság. Megismerhető, de agyoncsaphatatlan. Különben is, csak az őrült próbál nyakonvágni egy filozófiai kategóriát.

Idealista érv:

„Ne csapd agyon, vigyázz rája,
Ő is isten állatkája.
Lálálá, lálálá, lálá!"

Egzisztencialista érv. Statisztikai tény, hogy az ember ezerszer tarkón vághatja magát, amíg egy szúnyogot eltalál. Az kilencszázkilencvenkilenc kudarcélmény. Az elmélyült lélek órákig nézheti a köldökét és telibetalált szúnyogtetem helyett csak saját öt ujjának veres lenyomata mered vissza, ami maga a nihil. Érzékenyebb francia gondolkodók ennél csekélyebb elidegenedésbe is belehibbantak.

Esztétikai érv. Csak hadd szívjon. Legalább addig se hegedül.

Nézzük most a praktikus érveket, amelyek — ha egyáltalán lehetséges — még hatalmasabbak.

Altruista érv. Ha észreveszed, hogy partnered homlokán szúnyog tankol, a konzervatív iskola tanítása szerint kettőt tehetsz. Vagy

odacsapsz, vagy szemközt spricceled az aerosolos flaskáddal. Ne tedd. Ha találsz, csak őt röhögik ki. Ha nem találsz, mindkettőtöket. De így is, úgy is, szereztél egy ellenséget. Kinek kell az?

Ökológiai érv. A természet roppant láncolatában minden szúnyognak megvan a maga helye. Csapj agyon bár egyetlen szúnyogot, a Nagy Rend máris felborul. Az énekes madarak elgyengülvén nem képesek pusztítani a gyökerek gaz kártevőit, a termés megsárgul, a tűzhányók kitörnek, s a bőszült fellegekből kénköves eső hull alá. Szép sansz egy nyamvadt szúnyog kedvéért.

Egoista érv. Tulajdonképpen be is kenheted magad tetőtől talpig fokhagymával. Ez ugyan a szúnyogokat nem riasztja el tőled, de embertársaidat igen, s így van az ügynek jó oldala is. Csakhogy előbb-utóbb magad számára is elviselhetetlen leszel, amit azért a fokhagymánál örömtelibb módon is elérhetsz.

Hedonista érv. Hadd szúrjon. Friss szúnyogcsípést vakarászni a legmámorítóbb élvezetek egyike.

Demográfiai érv. A tomporodon táplálkozó szúnyogot elzavarni öngyilkosság, mert húsz éhes jön a helyébe, s így tulajdonképpen a fajta fenntartását segíted elő. Harcod egyébként évszázadok óta tartó derű forrása a szúnyogok körében. Elhozzák a kicsinyeket is, hadd mulasson a gyerek. Az állandó jókedv persze kedvező talaj a szaporodásra is. Minthogy kétoldalú eszmecserére nincs lehetőség, fel kell hagynod a szúnyogok hajhászásával. Ez előbb gondolkodóba ejti, majd melankolikussá teszi őket. Mégis csak felháborító — mondják majd —, hogy azt a kis szórakozást is sajnálják a dipteráktól. És ezzel már nyert ügyünk van, mert szomorú szúnyognak szaporodni sincs kedve.

Egy átfogó intézkedéssel még közelebb juthatunk a megoldáshoz. A fehér bálna, a bengál tigris és a pettyes górugrány példájára nyilvánítsák védett állatnak a szúnyogot.

Ez mindenesetre bizonyos emberi nagyság érzését keltheti bennünk. És attól még nem viszket jobban.

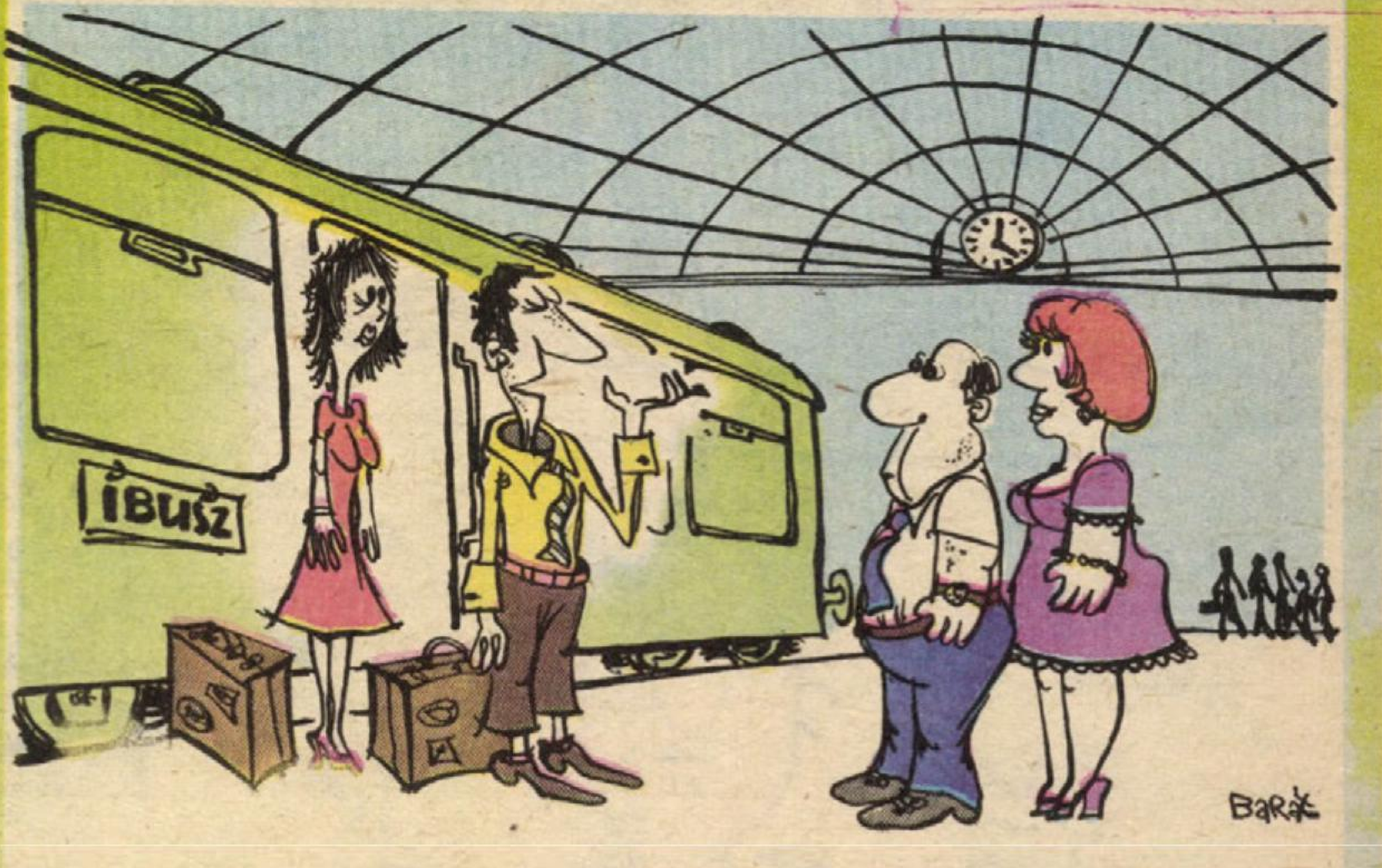
Peterdi Pál

ELÉGEDETLEN FIATAL

– Még mindig nem gyűjtöttétek össze a pénzt a kocsimra?

TURISTA ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

– És ha a forintot vesszük alapul...

Levélváltás a záróra előtti óráról

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Mint dolgozó nő és többgyermekes gyakorló háziasszony, azt tapasztalom, hogy az üzletekben a záróórára alaposan felkészülnek. Azaz: egy órával a zárás előtt már mossák és törlik a padlót, széltében-hosszában huzigálják a partvisra csavart vizes ruhát a kövezeten, egyik vevőtől a másikig, a lábak alatt és a cipők fölött. Elrakják az árut a pultokról a fiókokba, rekeszekbe, a hűtőbe, attól függően, hogy milyen szakmáról van szó. Jóval a zárás előtt feltűnően megcsappan például a felvágott-választék és csak kelletlenül hozzák elő a fridzsiderből, ha a vevő méltatlankodik, esetleg még akkor sem. Ebben az időszakban a vásárlótól különösen rossz néven veszik, hogyha kér valamit és kínos kedvetlenséggel szolgálják ki. Ez a főleg a közért- és csemegeüzletekben meghonosodott szokás most már húsboltokban, divatáru üzletekben (és máshol is!) gyakori jelenség. Lehetséges, hogy van olyanféle belső rendelkezés, hogy nem záróráig kötelező a vevők kiszolgálása?

Tisztelt Olvasónk!

Nem szeretném felfedezésének értékét kisebbíteni, de jó néhány évvel ezelőtt már szóvá tettem a záróra előtti záróra ügyét. Cikkem eredményei tagadhatatlanok: a szokás azóta tért hódított és most nagyjából ott tartunk, miként azt ön levelében jelezte. Még jónéhány termelő üzemben is előfordul, hogy reggel késéssel kezdik a munkát, és bár a fájront idejét percnyi pontossággal betartják, már előzően lezajlik a mosdás, a fürdés, valamint az átöltözés művelete. A tisztaság fél egészség, ez pedig fontos az ember és a termelés szempontjából egyaránt. Ez a szemlélet hallgatólagos beleegyezést jelent és nem különbözik a szóbanforgó boltok, üzletek vezetőinek álhumanista szemléletétől.

Ebből következik, hogy ön tévesen tételezi fel az említett „belső rendelkezést". Minden vezető a saját hatáskörében el tudja intézni, ha akarja, hogy záróráig zavartalan legyen a kiszolgálás és udvarias: ne érezze a vevő, hogy az eladónak kellemetlen, ha a háziasszonynak éppen akkor jut ideje bevásárolni, amikor már elrakodtak, rendet tettek, takarítanak, a napi bevételt számolják össze és ezért egy-két pénztárral (pénztárossal) pontosan akkor csökkentik a létszámot, amikor még néhány tucat vevő kosarát tölti meg, majd sorba áll az utóvédnek megmaradt egy vagy két pénztár előtt.

Az üzletvezető persze váltig hangoztatja, hogy nagy a létszámhiány, fél, hogy otthagyják a dolgozók és sok mindent el kell néznie. Azt mondja, napközben kell bevásárolni, nem pedig egy órával (40—50 perccel!) zárás előtt. A vevő pedig azt mondja, hogy az eladó ne tegyen szívességet neki, ne éreztesse vele, hogy a záróra előtt zavarja a jelenlétével. Inkább napközben „kiugrik" a munkahelyéről és „beugrik" vásárolni közértbe, húsboltba, csemegébe, zöldséges üzletbe, hogy megvegyen mindent, amiből este vacsorát készíthet. Igyekszik tehát, hogy záróra előtt elkerülje az üzleteket és az eladók szemrehányó tekintetét.

Emiatt már-már ott tartunk, hogy azt, aki a zárórát megközelítő időben tér be az üzletbe vásárolni, lelkiismeretfurdalás gyötri, ami szerfelett kellemetlen érzés. Ha figyelemre méltatom, hogy a nemesen gondolkodó embereknél a lelki gyötrelem milyen súlyos tehertétel, lelki szemeim előtt máris kibontakozik a megoldás útja. Minél többen mennek el napközben a munkahelyükről, hogy a bevásárlás gondjain könnyítsenek, annál inkább csökken az üzletek záróra előtti forgalma. Ha ezt jól begyakoroljuk, akkor végsősoron elérhető, hogy a záróra előtt egy órával lenne a záróra és zavartalanul hozzá lehetne kezdeni az üzletek takarításához, a rendcsináláshoz és az elszámolások pontos munkát követelő megejtéséhez.

Ha nincs vevő, elmarad az eladó szúrós tekintete, megszűnik a kellemetlen kiszolgálás és pontban zárórakor el lehet hagyni a munkahelyet. És nem lesz a vevőnek lelkiismeretfurdalása, hogy alkalmatlan időben tért be az üzletbe bevásárolni. Aztán újból elölről lehet kezdeni az egészet.

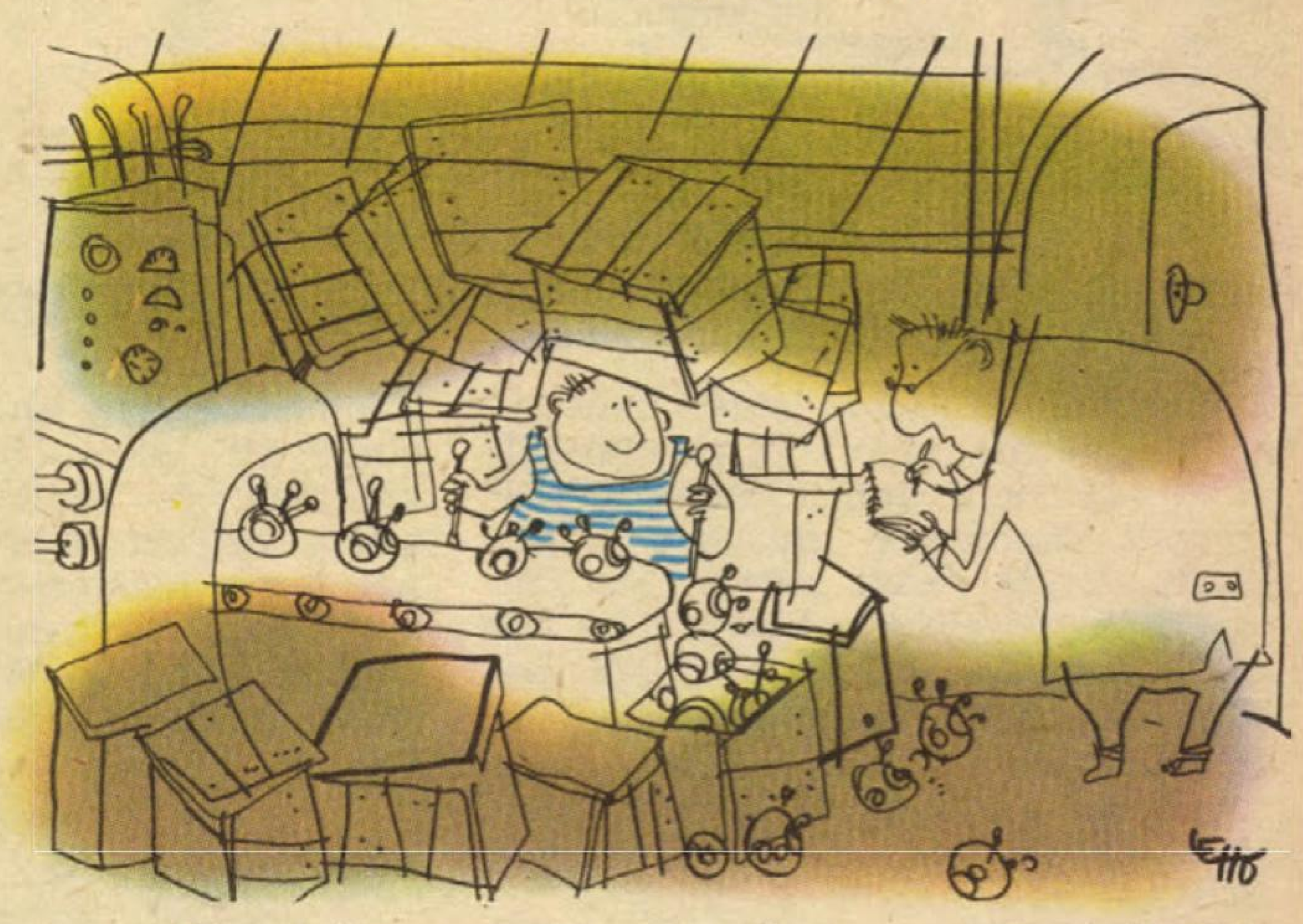
Földes György

NŐI DOLGOK

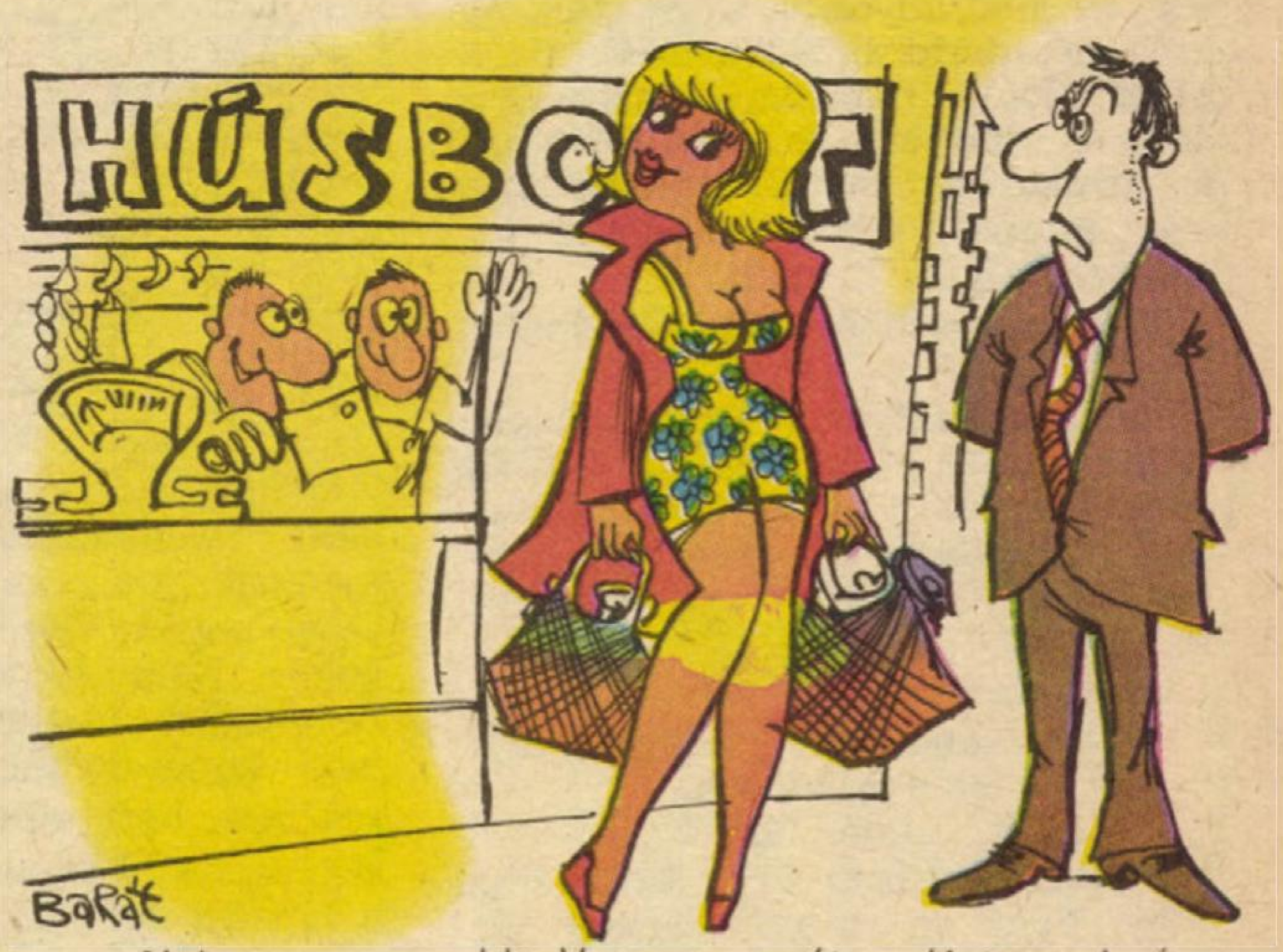
– Most legyek öngyilkos, vagy főzzek egy lecsót?...

ÜZEMI PSZICHOLÓGUS

– Nem hat nyomasztóan magára ez a sok eladhatatlan termék?

ALAPOS GYANÚ

– Nekem ne mondd! Vesepecsenyét, májat, csak úgy, nem adnak senkinek!

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD SZÍNEIBŐL

ÁTDOLGOZTÁK A BANK BÁNT

– Nálam még az eredeti kapható...

AMERIKÁBAN

– Ez elnökjelölt, vagy csak egyszerűen lelőtték?

Vasvári Anna rajza

CSÚCS

Tom O'Connor, angol komikus döbbenetes világcsúcsot állított fel április utolsó napjaiban. 3 óra 38 perc 15 másodpercen át megállás nélkül vicceket mesélt egy charnocki klub színpadán.

Szívesen látnánk külső munkatársaink sorában.

APRÓSÁGOK

TÁRSADALMI MUNKA

A ZÜVI (Zűrügyi Vizsgáló Intézet) Harántbonyolító Osztályának hetvenhárom dolgozója a főosztályvezető egyhangú javaslatára elhatározta, hogy vállalnak valami társadalmi munkát, mert a prémium elosztásánál az is ér egy voksot.

Nyomban tizenkét tagú bizottságot választottak. Ők — tekintettel a dolog sürgősségére — *egész kivételesen* munkaidőben három nap alatt két társadalmi munkát is kiötlöttek. Ezek közül a harmadikat fogadta el demokratikus szavazással az osztály. Azt, amelyiket a főosztályvezető „úgy gondolt", nevezetesen: a hivatali szobák előtt levő puszta földsáv felásását és bevetését. Fűvel.

— Ez nagyon jó ötlet — helyeselt lelkesen a főosztályvezető —, mert ugye fizikai munkát igényel, és mind esztétikailag, mind egészségi szempontból jelentős, és nagyon látványos lesz, amint egyemberként túrjuk a földet.

Ezután három önkéntes vállalkozó az intézet személyautójával egy hétig járta a várost, és sikerült is bevásárolniuk a szükséges ásókat, lapátokat, talicskákat, öt kiló fűmagot, valamint két láda kólát és három láda sört. Mindezt természetesen a gazdasági osztály fizette, és az intézet teherautója szállította be.

És elkövetkezett a társadalmi munka napja. Ott volt az osztálynak mind a hetvenhárom dolgozója. Két óra hosszat túrták a földet, és itták a rendelkezésükre bocsátott italokat.

Prémiumosztáskor valóban volt látszata lelkes munkájuknak.

Az öt kiló fűmagnak azonban még hetek múlva sem volt látszata.

Egy hónap múlva megérkezik az Állami Parkosító két embere. Ők tartják rendben az intézet udvarának a növényzetét. Most a Harántbonyolító Osztály előtti sáv befüvesítését is kiadják nekik. Közlik, hogy 200 forint, mert „el van tolva a talaj". Ha nem bolygatják föl, akkor 72,80 forintba kerülne.

A társadalmi munkához beszerzett ez meg az 3425 forint volt. Igaz, hogy ebből az ásók, a lapátok és a talicskák állóeszközök. Szerepelnek az intézet leltárában.

SZTRIPTÍZ

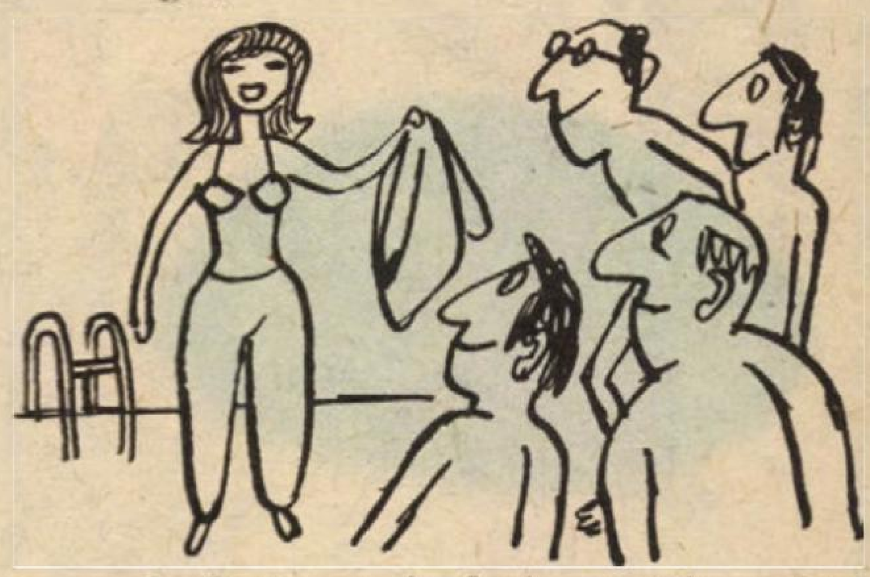
Az uszoda napozója zsúfolásig tele.

Nagyon sok a csinos nő. Tizenévestől egészen... szóval addig a korosztályig, amelyik még... izé... No, és karcsútól telt karcsúig, szőkétől feketéig, vagyis ahány, annyiféle, egyben azonban megegyeznek. Nem titkolnak semmit az *anatómiájukból, sőt...*

A fiúknak, férfiúknak lenne mit nézniük, de nem igen néznek. Megszokott a látvány. Ámde egyszer csak megjelenik egy tréningruhás leányka. Körülnéz, és némi keresgélés után ráakad a fiúra. Odamegy hozzá. Beszélnek néhány szót, aztán a hölgyike leveti a tréningfelsőt.

Körös-körül minden hímnemű fölfigyel. Nézik, lesik, szemlélik. Fölülnek, fölállnak, van, aki közelebb lépeget hozzá.

A tréningfelsőrész alatt szabályos bikini melltartó. Olyan, mint a napozón fekvő több tucat lányon a több tucat, talán még „komplettebb" is.

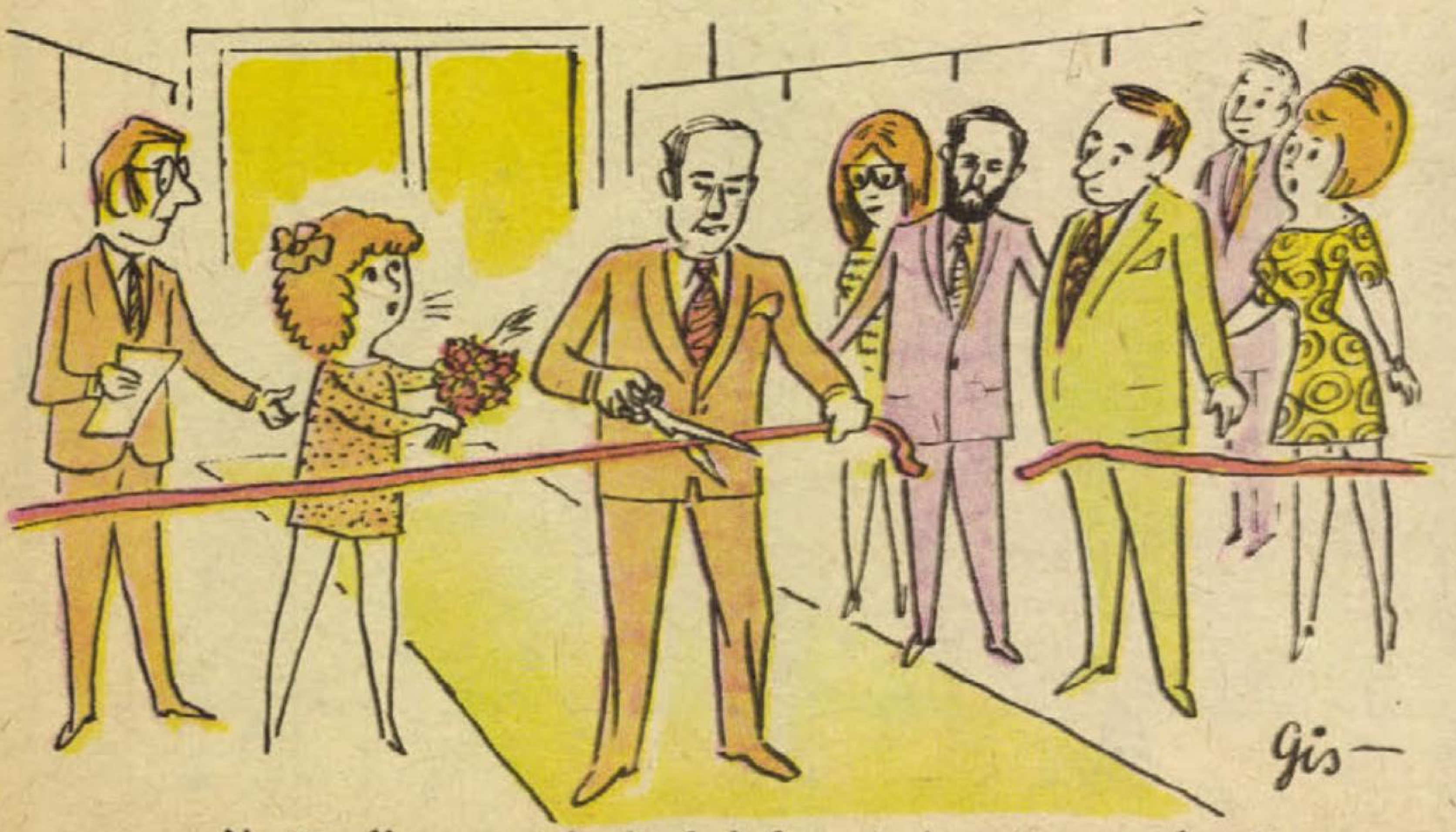
A fiúk és férfiúk azonban izgatottan várják a fejleményeket. És azok jönnek is. A tréningnadrágból is kilép a lány, s marad alatta a bikini alsó része. Olyan, mint a többi lányon, talán még „komplettebb" is.

A hímneműek azonban még nézik őt egy ideig.

Hiába, tudta, aki a sztriptízt kitalálta, hogy mitől döglik (már bocsánat!) az erősebb nem.

Sólyom László

TAKARÉKOSSÁG

– Ne tessék nagyot levágni, holnap is lesz egy avatásunk...

AZ ÍRÓ REGGELE

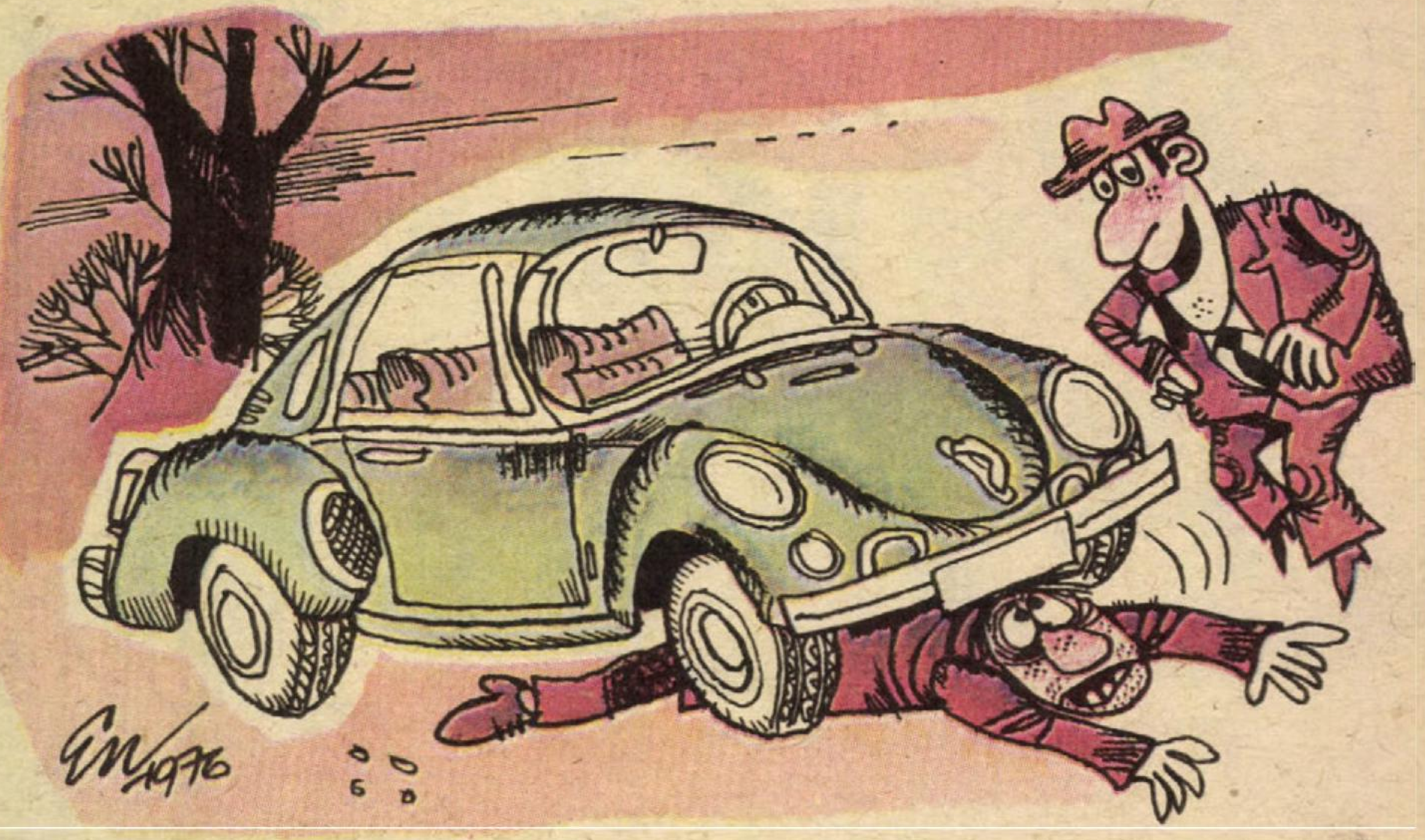

– De rossz novellát álmodtam...

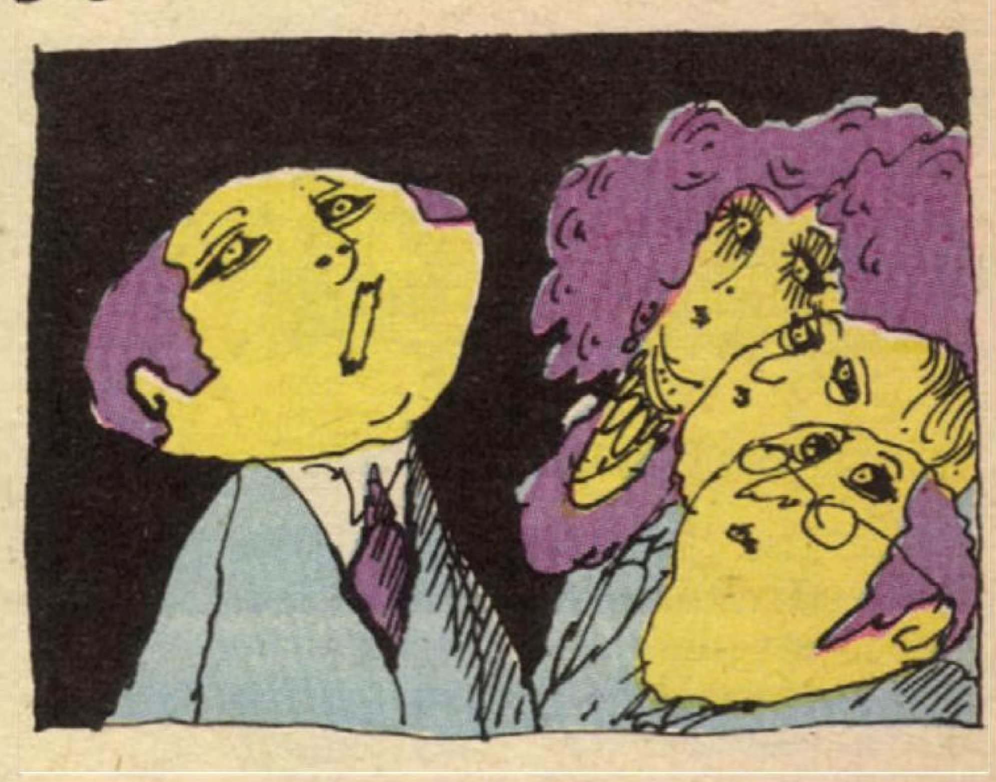
– Emberek, ha már itt maradt ez a régi szélmalom, rendezzük meg szabadtéren a Don Quijotét.

REKLAMÁCIÓ

– Remélem, most már elhiszi, hogy nem fog a fék, amit tegnap javított...

Miképpen gyártanak

Az elnök megnyitotta a Hiánycikk Ellátó Bizottság (HEB) ülését.

— Mai napirendünkön egy nagyon bizalmas téma, a sublagéder ügye szerepel — kezdte. — Átadom a szót a témafelelősnek.

— Valamennyien láthatják, tisztelt kartársak — mondotta a témafelelős —, hogy a kirakatok, a fő- és a mellékútvonalakon egyaránt tele vannak sublagéderrel. Nincsen másképp a maszekoknál sem. Ezenkívül a raktárak is színültig vannak., holott közölhetem önökkel, hogy a sublagéder iránti kereslet az idei év első hónapjában 0,0008-e az egy évvel ezelőttinek. A külföldi piacok elképesztően telítettek, úgyhogy exportunk mindössze 0,000004-e a legutóbbi tíz év átlagának.

A csodálkozás moraja futott végig a tanácstermen. — Dehát akkor ez... — próbálkozott az egyik résztvevő, de az előadó folytatta.

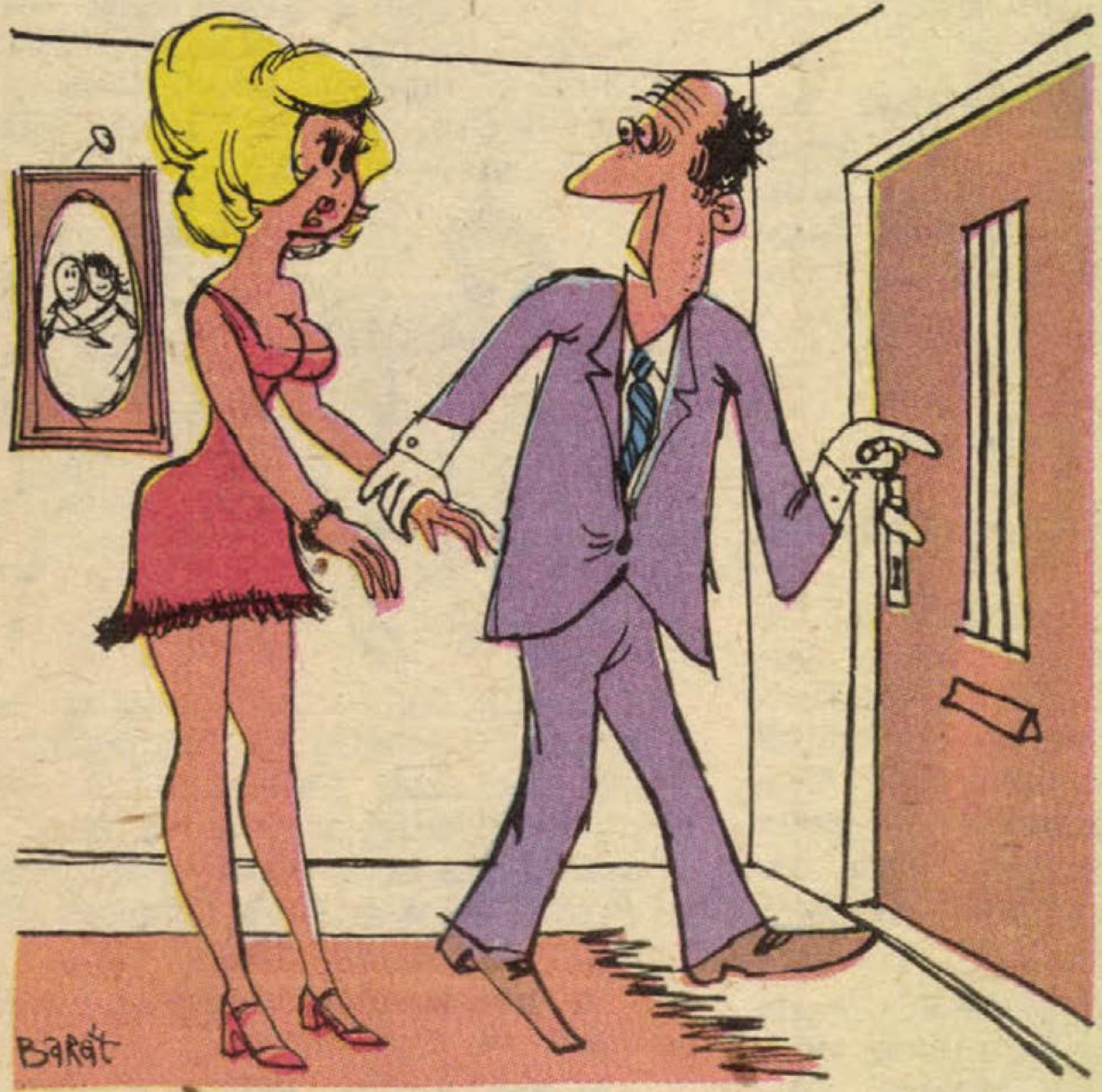
— Azért jöttünk össze, hogy megoldjuk ezt a nehézséget, kartársaim. Egy szigorúan bizalmas albizottság elkészítette elgondolásait — szólt, s tenyerét egy vaskos iratcsomóra helyezte. — Ez itt az ütemterv, amelyet kiosztunk, de én most alapjait ismertetem.

Ennek a nagyszabású hadműveletnek a terve előírta, hogy a holnapi naptól kezdve lassanként, hogy észre ne vegyék, összegyűjtik a nagykereskedelmi raktárakból a sublagédert. Elhelyezésére ideiglenes jelleggel kibérlik az angoloktól a Queen Elisabeth óceánjárót, ezt a Vigadó téri hajóállomáson tíz forintos belépti díjért mutogatnák, persze a hajófenékre, vagyis a sublagéder-raktárba nem volna szabad lemenni.

A következő menetben a nagykereskedelem bekérné a kiskereskedelemtől a sublagédereket, közben az adóellenőrök fölszólítanák a maszekokat, hogy utcai kirakataikból tüntessék el ezt a holmit, s mázsánként huszonyolc filléres maximált áron adják el a MÉH-nek. Ellenkező esetben...

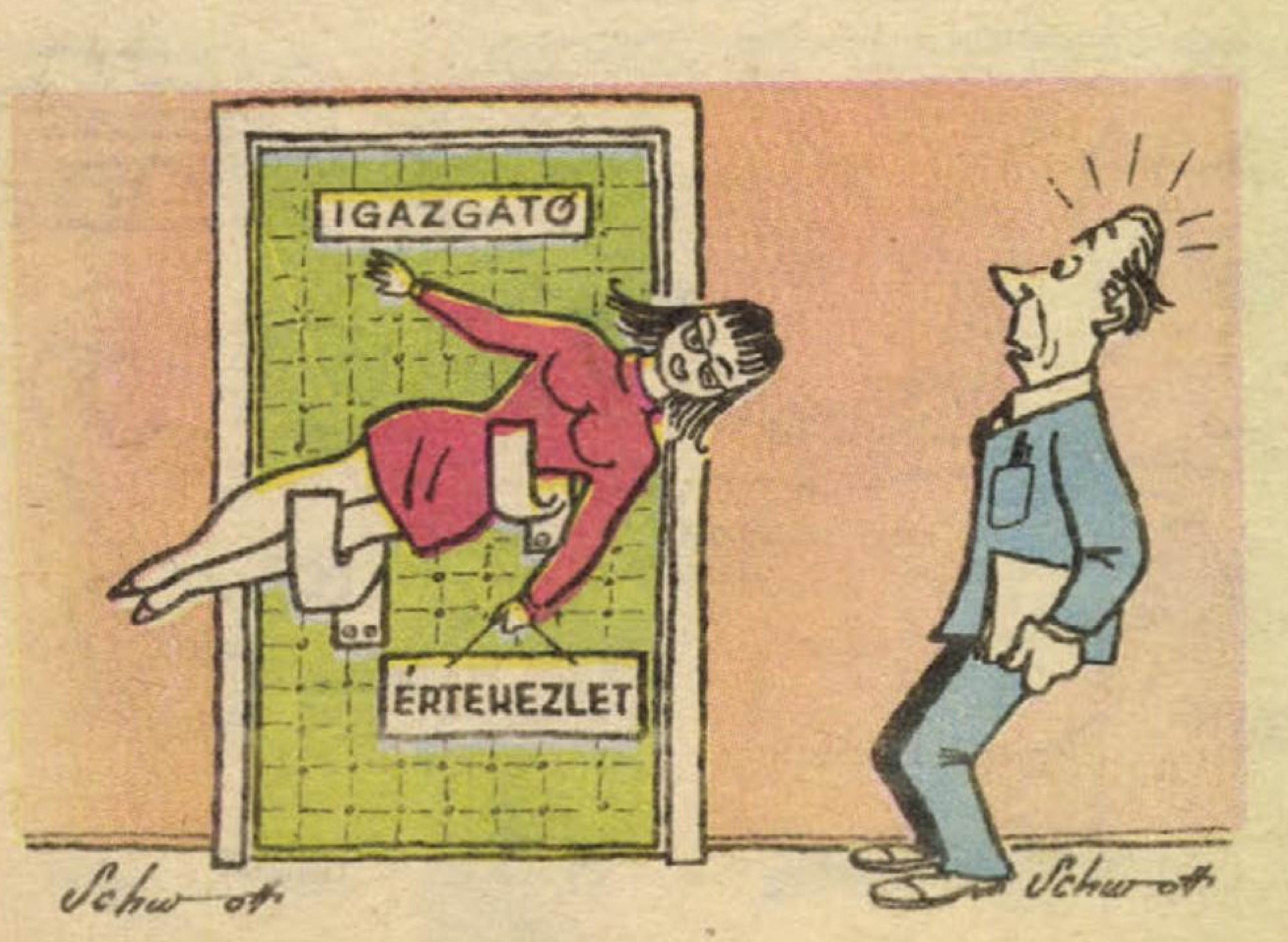
A részletes terv alapján a HEB elfogadta a javaslatot, és nyomban megindult a kivitelezés. Miközben az üzletekben egy fia sublagédert sem lehetett kapni, a

KUTATÓMUNKA

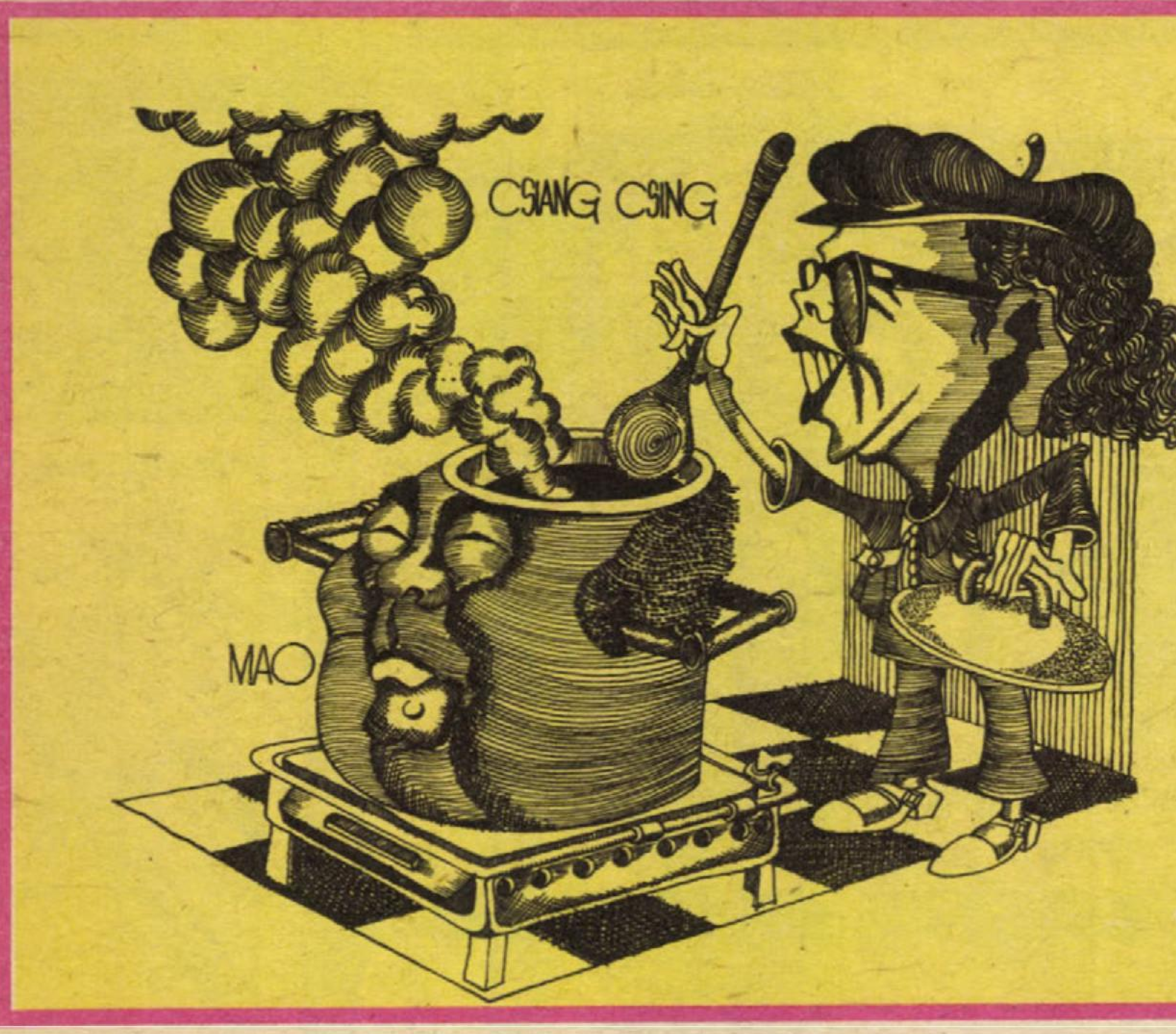
– És most, kislányom, szépen beadjuk az apasági keresetet.

ABSZOLÚT TITKÁRNŐ

NEM IS MEGLEPŐ TÁBLA

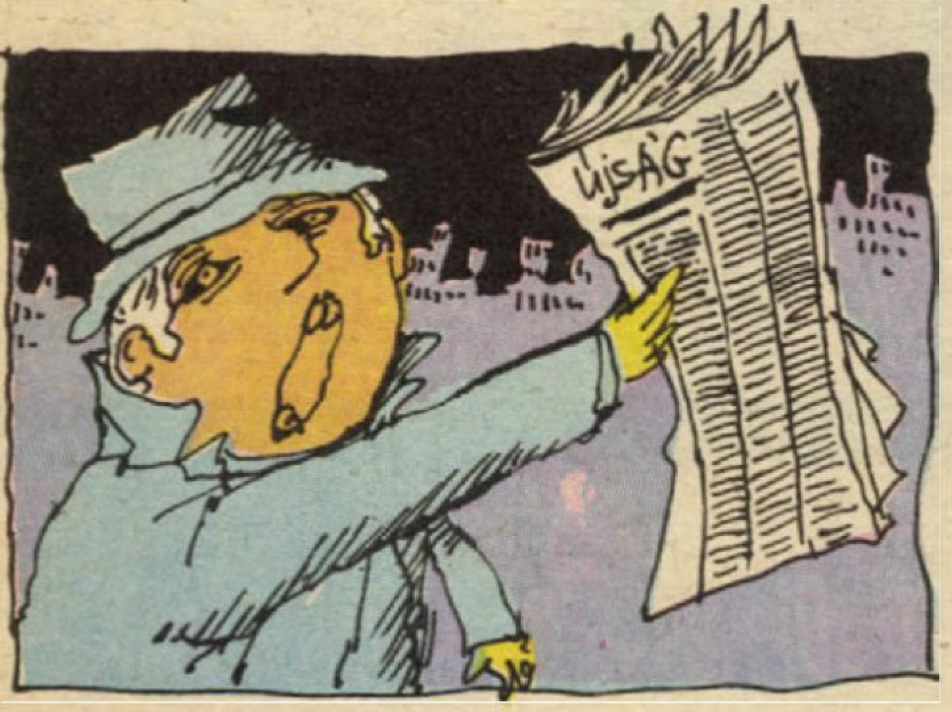

PEKINGI HÁZIASSZONY

hiánycikket?

népszerű hetilap „Két világrész tíz lapjából” című rovatában cikket közölt a New York Timesból, amely a sublagédert korunk nagy vívmányának nevezte. Igaz, a cikk 1946-ból való volt, de ez senkinek sem tűnt föl, mert a népszerű lap eme rovata sohasem közli a szemlék keltezését.

A következő héten a Gondoskodásügyi Minisztérium sajtótájékoztatóján mellesleg megemlítették, hogy „majd utánanézünk, miért nem kapni az oly fontos sublagédert, igazán segíthetne ebben a sajtó”. Másnap az Esti Napló olvasói levelet közölt, amelynek írója indignáltan fakadt ki: hová tűnt a sublagéder? Ugyanerről indulatos glossza szólt a Reggeli Harsonában: a rádió kerekasztal-értekezletet hívott össze e tárgyban. A televízió „A nyolc” rovata oknyomozó riportban járt utána a sublagéder-hiánynak, s az Áruházi Főigazgatóság vezetője, miután keresztre feszítették és imigyen jelent meg a négyes stúdióban, megígérte, hogy tüstént tesz valamit.

Két napra rá ugyanő sajtóértekezleten közölte, hogy a munkásosztály jó ellátásának kiemelt fontosságára való tekintettel, a HEB devizát szabadított föl sublagéder-beszerzésre, s egy kis mennyiséget egyelőre a csepeli és az ózdi áruházakban hoznak forgalomba. A két üzlet előtt már hajnali négykor megkezdődött a sorbanállás, illetve sorbanülés, mert az élelmesebbek kis hajószékeket vittek magukkal és ültükben szunyókáltak. A tévéhíradó este már vetítette is a tumultuózus jeleneteket.

Miután az irodalmi hetilap „Sublagéder” című vitája a végsőkig hevítette a közvéleményben a feszültséget, a Gondoskodásügyi Minisztérium illetékes főosztályvezetője sajtótájékoztatón jelentette be az örvendetes hírt, hogy további hat áruházban forgalomba hoznak sublagédert, éspedig naponta tíz és negyedtizenegy között.

Lehetetlen itt a nagy gazdasági művelet valamennyi lépését részletezni, elég az hozzá, hogy lassan újra lehetett kapni az oly áhított árucikket, még a maszekoknak is engedélyezték gyártását — addig is gyártották ugyan, de tilalom ellenére —, s lassan dicsérő cikkek jelentek meg a sajtóban, hogy íme, ha összefognak az illetékesek stb., elvégre tudunk mi, ha nagyon akarjuk.

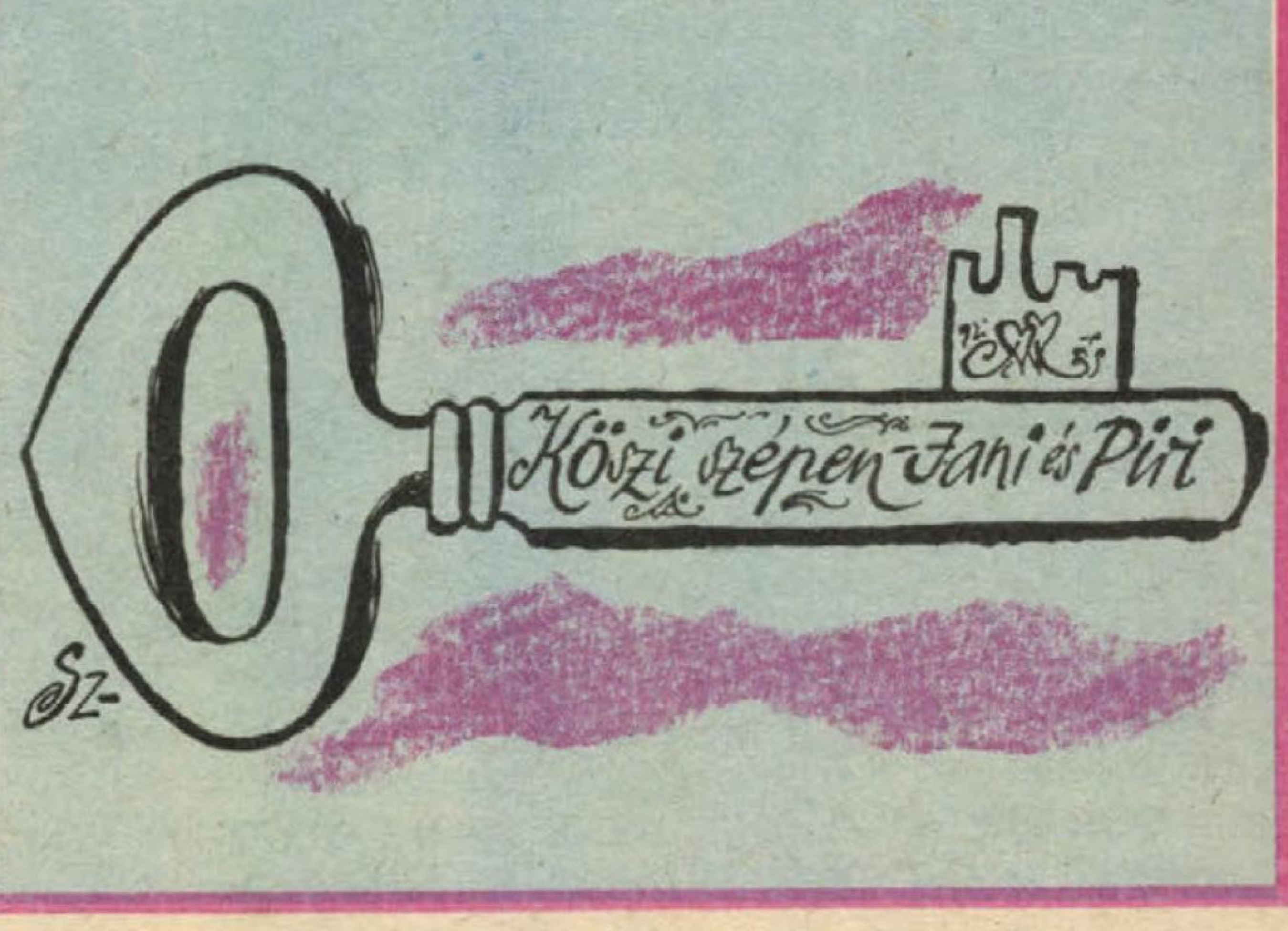
Szántó Jenő

RELATIVITÁS

– Milyen hatalmas állat lehetett egy ilyen dinosaurus!

HÁLA

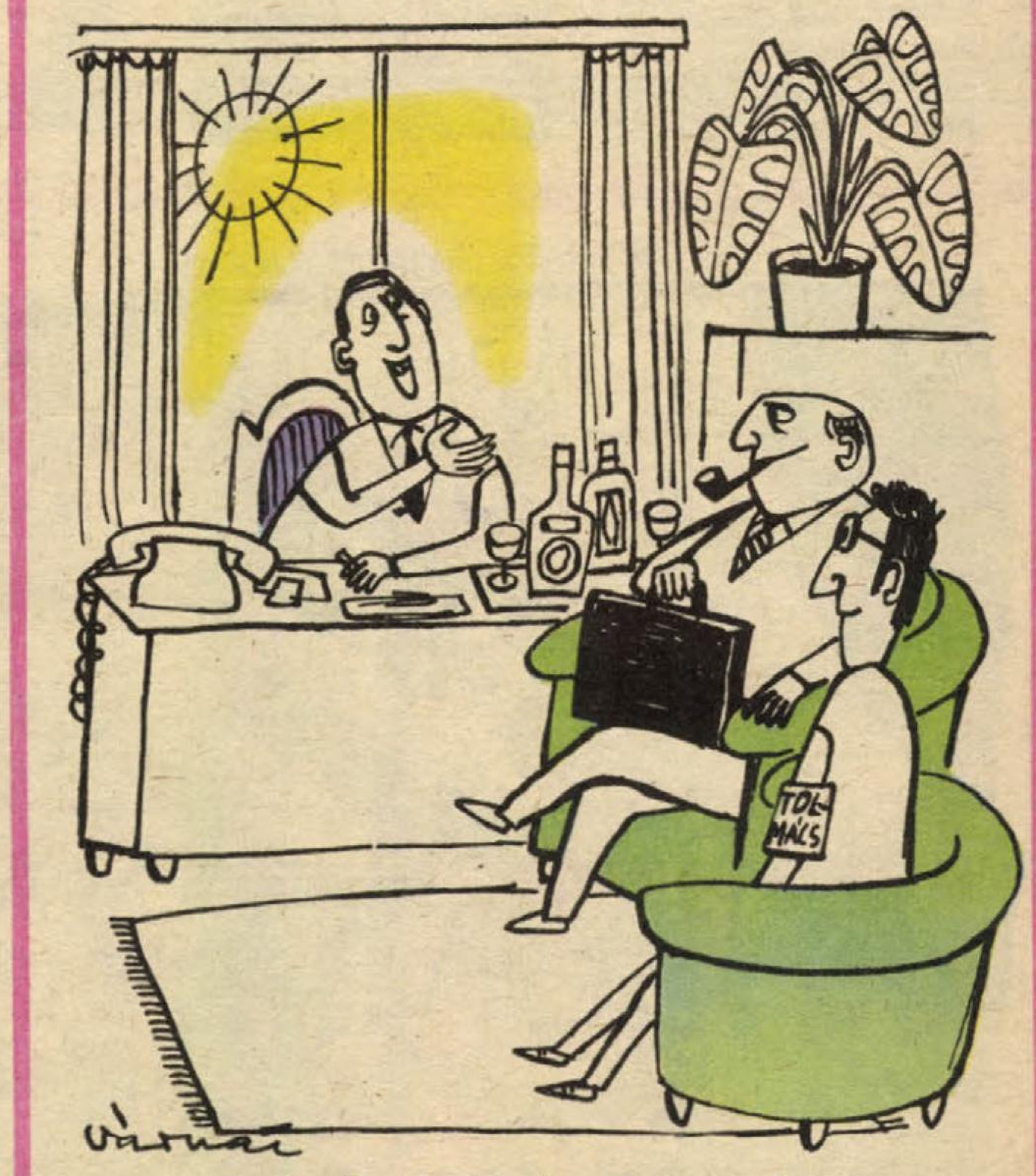

ÓCSKAPIAC

– Ez bóvli? Az egyikre Vasarely, a másikra Vincent van Gogh motívumait festettük.

TAPASZTALATCSERE

– ... és ön, Mr. Black, mit szokott mondani, ha nem szállít határidőre?

Szilánkok

PANASZ

— Az utcai mérlegek egy része nem működik, másik része pedig pontosan mér — panaszkodott egy molett hölgy.

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— *Ezek a fiatalok mindenhová betolakszanak. Tegnap alig kaptam helyet egy ifjúsági klubban, mert tele volt fiatalokkal.*

TETTENÉRÉS

— Dadogtál, hebegtél, elpirultál. Az életben először kaptalak rajta, hogy igazat mondtál...

KÖNNYELMŰSÉG

Barátom, a poéta, nagyon könnyelmű ember. Minden versét nőkre költi.

ELSŐSEGÉLY

Borostás állú, nem éppen bizalomgerjesztő külsejű férfi lép mellém a Rottenbiller utcában:

— Jó uram, segítsen egy rászorulton, adjon tíz forintot. Gyógyszert akarok kiváltani. Tessék, itt a recept.

Odaadom a tíz forintot, aztán mielőtt eltűnne a sarkon, utána szólok:

— Nagyon gyorsan rohanjon a patikába, hiszen már így is 12 évet késett. A recept dátuma ugyanis 1964. február 10!...

NAIV EMBER

— *Két hétre a Balatonra utazom nyaralni, a vállalati üdülőbe. Egy kis sörre, borra, lángosra, palacsintára viszek magammal ötven forintot.*

KÖSZÖNÖM

Brahovácz meséli:

— Mostanában egyre ritkábban találkozunk azzal a szép udvarias gesztussal, hogy az üzletben a pénztárosnő megköszöni a befizetett összeget. A közelmúltban vásároltam egy hálószobagarnitúrát. A pénztárosnő a 20 ezer forintot komoran besöpörte, aztán hűvösen elnézett a fejem fölött. Vásároltam egy gyémántgyűrűt az előkelő ékszerüzletben. A 62 ezer forintomat még egy szerény biccentéssel sem köszönték meg. Vettem egy zongorát 70 ezerért. A pénzt átvevő hölgy átszámolta az összeget, bedobta a fiókba, aztán mély, filozofikus hallgatásba burkolódzott. Tegnap viszont bementem a közértbe és vásároltam tízért liptói túrót. A pénztárosnő nagyon kedvesen megköszönte a pénzt. Ezért senkinek sem szabad csodálkoznia azon, ha a jövőben ritkábban vásárolok zongorát és gyémántgyűrűt, de annál gyakrabban liptói túrót.

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:

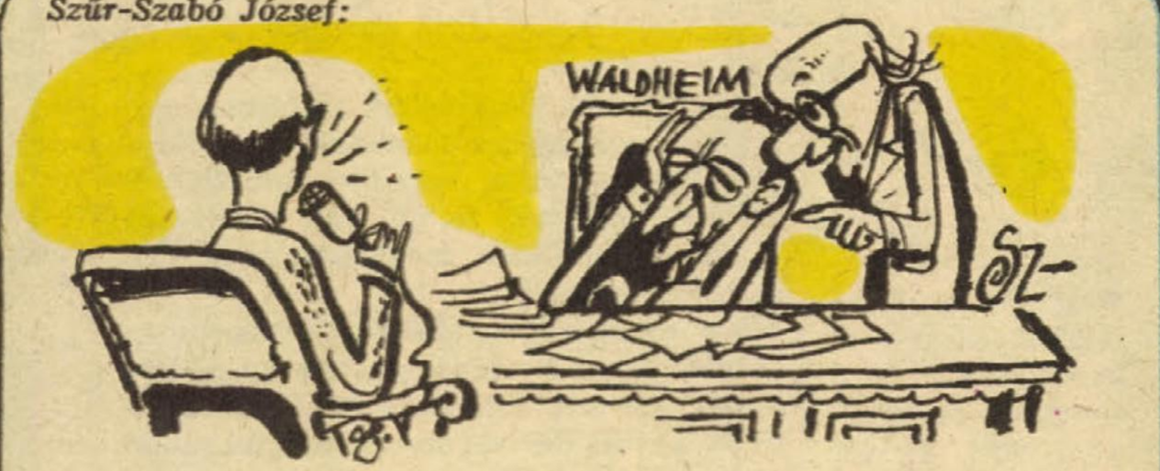
Mit kérdeznének az ENSZ főtitkárától?

Endrődi István:

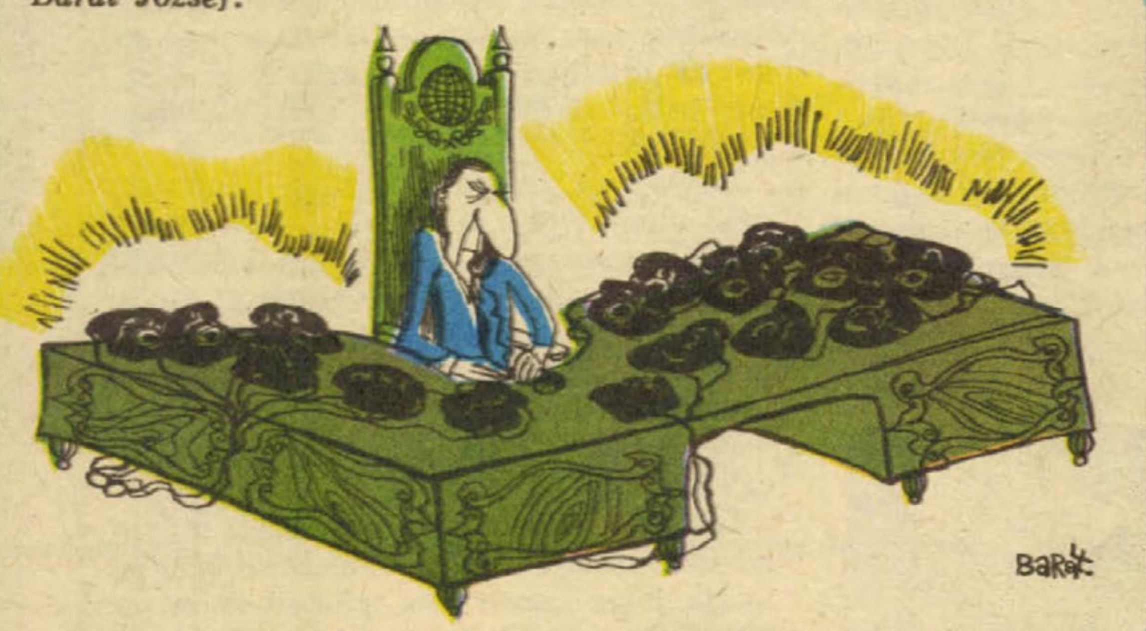
– Hogyan lehetne a vásárlók és eladók közötti feszült helyzetet a Biztonsági Tanács elé utalni?

Szűr-Szabó József:

– Na, mit szól a Polgár Déneshez?

Barát József:

– Marad-e ideje magánbeszélgetésre?

Vasvári Anna:

– Mit ér a pusztába kiáltott vezényszó?

Várnai György:

– Hogy van a kedves családja?

Hegedűs István:

– Gondolt-e már arra, hogy eredményjelző táblát szereltessen a New York-i székházra?

Lehoczki István:

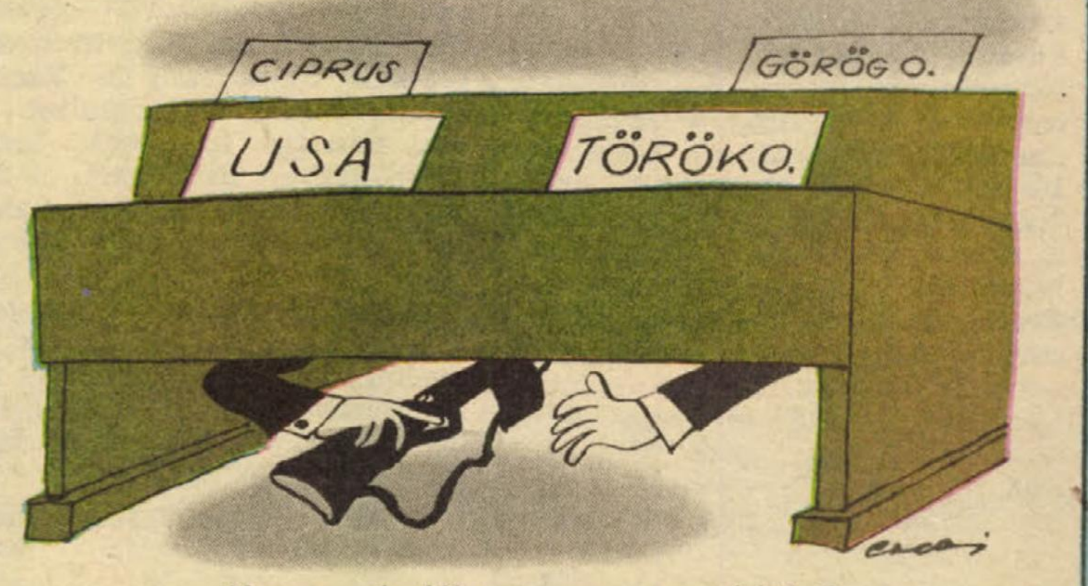
– Mennyivel tudnának segíteni, hogy korszerű fürdőhellyé fejlesszem?

Sajdik Ferenc:

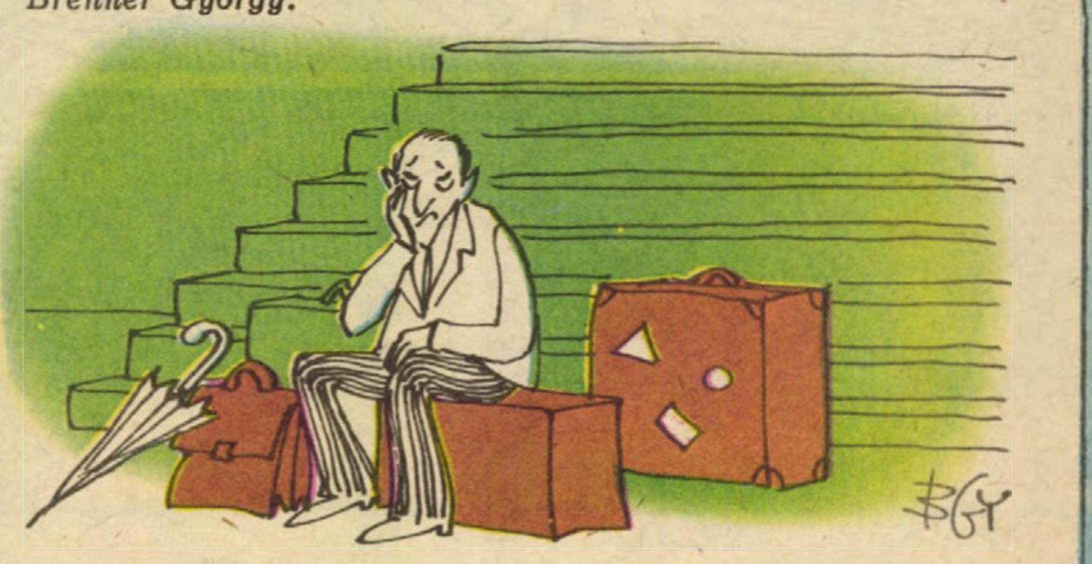
– Milyen nyugtatókat használjunk nemzetközi helyzet ellen?

Erdei Sándor:

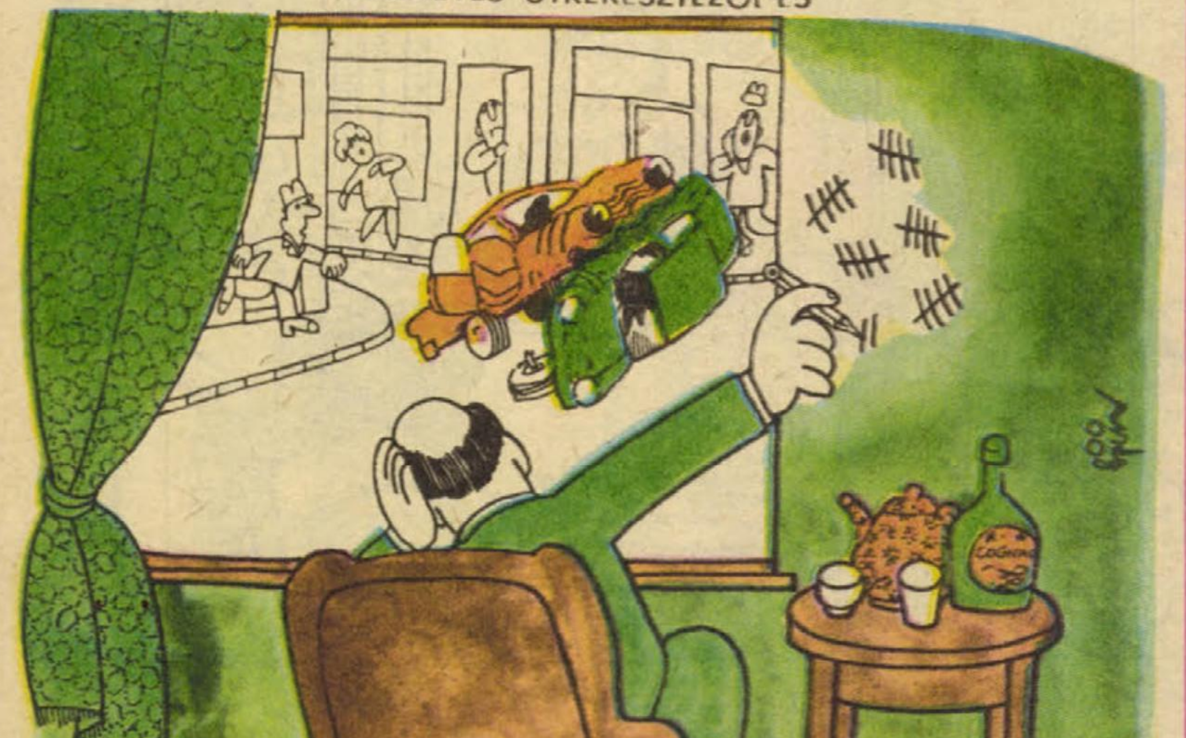
– Hogyan akadályozza meg a puskázást?

Brenner György:

– Mihez kezd majd, ha megvalósul a világbéke?

VESZÉLYES ÚTKERESZTEZŐDÉS

SZENVEDÉLY NÉLKÜL

A különböző szenvedélyek rabjait józan érvekkel fokozatosan kitiltják maguk közül a szenvedély nélküliek. Az egyik kisiparos ismerősömnek van ehhez néhány jó ötlete. (Mivel eddig szenvedélyesen bizsukat gyártott. Amiket nem vett a kutya se.)

Budapest dohányzás-mentesítése. Az akció egyes tömeghelyeken — lásd éttermek, tantermek, kórtermek, úszómedencék és papírraktárak — néha már bevált. Ismerősöm ezek után Budapest összes értekezlet-helyiségében vonulna fel, és garantált diszkrécióval füstreakciós készülékeket szerelne be. A készülék előnye, hogy bármilyen dohányipari termék igénybevétele esetén felrobban, s így a szenvedélyes ülésezés is félbeszakad.

Persze, a mentesítés kivitelezője gondol a notórius bagósokra is. Nekik a főváros csomópontjaiból autóbuszjáratot indítana Budapest határán túlra, ahol neves művészeket felvonultató cigarettareklám műsorral egybekötve nyugodtan pöfélkelhetnének. A belépődíj és az útiköltség az erdőtüzet nem foglalja magában!

Alkohol elleni védőoltás. Állítólag a szomjúság fokozására használt folyadékok egynapi haszonkulcsából országos méretekben térítésmentesen megvalósítható. Ismerősöm egy hadjárat-központot állítana fel, ahova a nap bármely órájában be lehet jelenteni, ha valahol esküvőt, névnapot, lakásszentelőt vagy egyéb mulatságot észlelnek. Ekkor a központ gyorsszolgálata a helyszínre vonulna és alkalomhoz illő dózisú gyógy- vagy hévíz vakcinával beoltaná a megjelenteket. Az oltóanyag hatása szerinte szinte felülmúlhatatlan, mivel rövid időn belül mindenkinek olyan illúziója támad tőle, hogy azonnal gyógyvizet kell innia, vagy kitekeri a falikút nyakát.

Dupla gátlás. Ismerősöm, tanulmányozva a fellelhető szakirodalmat, a feketekávé ellen egy zsebet talált ki. Ebbe csupán két szem mokkacukrot kell bedobni, mire rotyogó hangokat hallat. És kávéillatot áraszt. Ezek a zsebből érkező illúziók a megszokásból kávézók egyes fajtáinál megnyugvást okoznak, s náluk nincs szükség a vérnyomás további cukkolására.

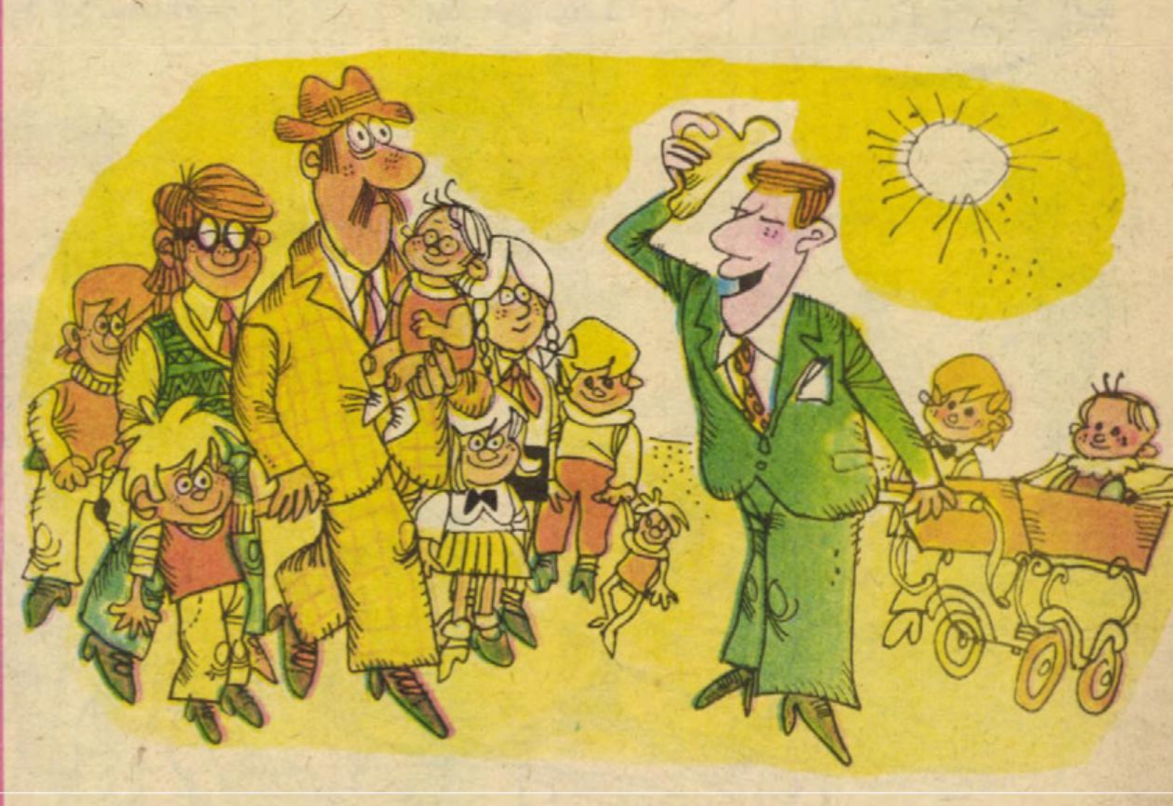
Akinél viszont a rotyogás nem vezet eredményre, annál az elmés zseb sokkhatást idéz elő. Merthogy hiába nyúl a zsebébe, nincs ott egy cseppnyi kávé se. A gátlás következő fázisa, hogy a páciens reménykedve bedob egy kétforintos érmét zsebautomatájába. Mondani se kell, hogy a zseb már magában röhög. Mivel először a tejszínhab csurog be, majd a cukor vánszorog ki, aztán a kanálka huppan elő, később pedig az üres poharat katapultálja a zseb. Kávé sehol.

Persze, a zseb működése humánus, mert ha a kuncsaft idegrohamot kap, akkor belefolyik zsebébe egy adag somszörp, ami üdítő hatású.

Természetesen ismerősöm másfajta szenvedélyek irtását is készséggel vállalja. Hozott anyagból is. Kártyásoknak és lóversenyzőknek soron kívül. Közületeknek féláron. Érdeklődni lehet, de minek.

Tormai László

SZORULT HELYZET

– Nem tudna kisegíteni egy gyerekkel elsejéig, ugyanis gyerektartozásom van az OTP-nél...

Ludas Matyi színházban járt

NŐK, SZERELEM, RÖVIDSÉG

A nemzetközi nőév lezárult ugyan, az évadvégi bemutatókból mégis úgy tűnik, mintha a budapesti színházak most kezdenék csak igazán megülni. Kezdődött a dolog a *Pesti Színházban*, ahol *Lev Tolsztoj* szívességből kölcsönadta a

KREUTZER SZONÁTA

című kisregényének címét, néhány szereplőjét és motívumát *Gyurkovics Tibornak.* Halkan és szemérmesen bár, de kellő tisztelettel, bevallható, hogy a világirodalom legnagyobb regényírójára éppen nem a Kreutzer szonáta miatt vagyunk büszkék. Inkább vitairat ez, mint regény, olyan nézetekkel, amelyek már a maguk korában is megmosolyogtatóan elavultak voltak. Érezhette Gyurkovics, hogy ez sovány alapja egy drámának, noha gyilkosság is van benne. De csak egy. A mi krimi-faló korunkban (Négy gyilkosság elég lesz, kedvesem? — ahogy egy csehszlovák film már a címében is kérdezi) aligha elégíti ki a szükségletet. Ő tehát kitalált egy Tolsztojnál nem is létezett figurát s még egy gyilkosságot, gondolván, hátha így „darababb" lesz a darab. S a nemzetközi nőév után a gyengébb nem egyenjogúságának jegyében, igazságos akart lenni: Marija Fjodorovnát, kitalált hősnőjét mindjárt gyilkossá is kinevezte. Hogy fokozza bennünk a nők iránti tiszteletet, Marija Fjodorovna, vagyis az amúgy jól játszó *Béres Ilona,* nem barbár módon, tőrrel gyilkol, mint Pozdnisev — *Somogyvári Rudolf,* aki földbirtokosként feudális maradvány a Váci utcában, hanem kifinomultan: lassan pusztító méreggel. Szerencsére negyed tízkor már a ruhatári tolongással együtt is az utcán vagyunk. Ami szintén egyfajta nővédelem, hiszen hitvesünknek még el kell mosogatnia a színház miatt otthagyott edényeket. Hacsak nem rejti el teáscsészénkbe a ciánkálit, bosszúból, hogy épp ehhez a darabhoz vittük el.

A *Nemzeti Színház* új darabjának címét leírni (lemásolni) könnyebb, mint kimondani, vagy pláne megjegyezni:

A GAMMA-SUGARAK HATÁSA A SZÁZSZORSZÉPEKRE

Itt aztán teljes a nőuralom: öt színésznő van a színpadon (férfi egy se), *Vadász Ilona* rendezői intését várva, *Vágó Nelly* kosztümjeiben, a szöveget *Ignácz Rózsa* fordításában mondva. Meglehet, el akarták ködösíteni azt a tényt, hogy a legfontosabb szereplő — aki nélkül az egész nincs — az író: nem nő, ezért írták szerzőként csupán *P. Zindel* nevét a színlapra. Hátha a járatlanabbak Paulának vagy Penelopénak vélik a P.-t, holott itt egy *Paul* nevű férfiról van szó. Az amerikai író 1964-es darabjának filmváltozatát már néhány évvel ezelőtt megismerhettük (az jobb volt ennél a színházi előadásnál), az eredeti drámát csak most, de nem bizonyos, hogy érdemes volt. Igaz, tíz perccel kilenc előtt már az utcán voltunk, s ez a rövidség nagy érdeme egy színháznak a mai rohanó világban. De még ezzel együtt is jó nagyokat lehetett unatkozni az első részben. A második részben erre már nem értünk rá, olyan rövid volt. Amellett mindvégig az volt az érzésünk, hogy egy rossz *Tennessee Williams* darabot látunk. Szóval utánzat — az eredetinek éppen legfőbb értékei, lebegő költészete és megrázó drámai mélységei nélkül. Hadd pletykáljuk el, hogy ez a Paul Zindel nem hivatásos író, legalább is sokáig nem volt az, hanem biológiai tanárként működött egy amerikai középiskolában. Nyilvánvaló, hogy ott szerzett élményeit és ismerőseit írta meg

ebben a darabban, de nagyon kevéssé érdekesen. Lehet, hogy azok az ismerősök nem is örültek neki, hogy színdarab lettek. Bizonyosan örült azonban egy Zindel számára teljesen ismeretlen hölgy — s vele együtt mi is. A Nemzeti Színházba visszatért *Berek Katiról* beszélünk, aki nagyszerű volt félcédulás Betty szerepében, messze a darab valóságos értéke fölé magasodva. Gamma-sugárzó alakításának hatására jókedvűen távoztam a színházból, pedig nem is vagyok százszorszép.

Barabás Tamás

VERSIKÉK

REKLAMÁCIÓ

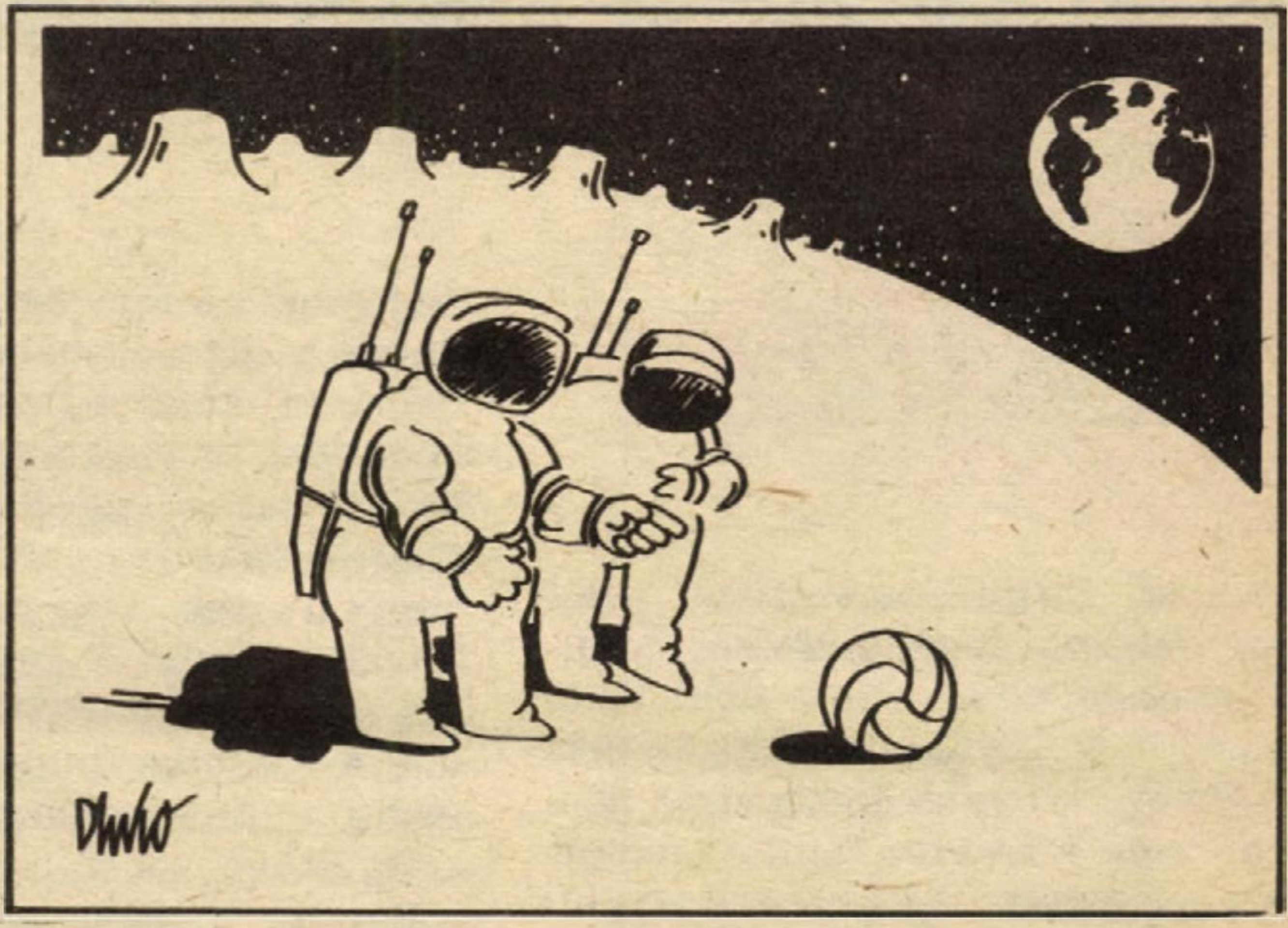
Ez nem az én asztalom,
lassabban a testtel!
Imígy védekezett
az asztalosmester.

FURCSA REKLÁM

Jó étvágyat, kedves vendég!
Ezt ajánljuk étkül:
halászlevünk a legfrissebb
marhahúsból készül.

G. Sz.

A HOLDON

– Ez bizony mellé ment!

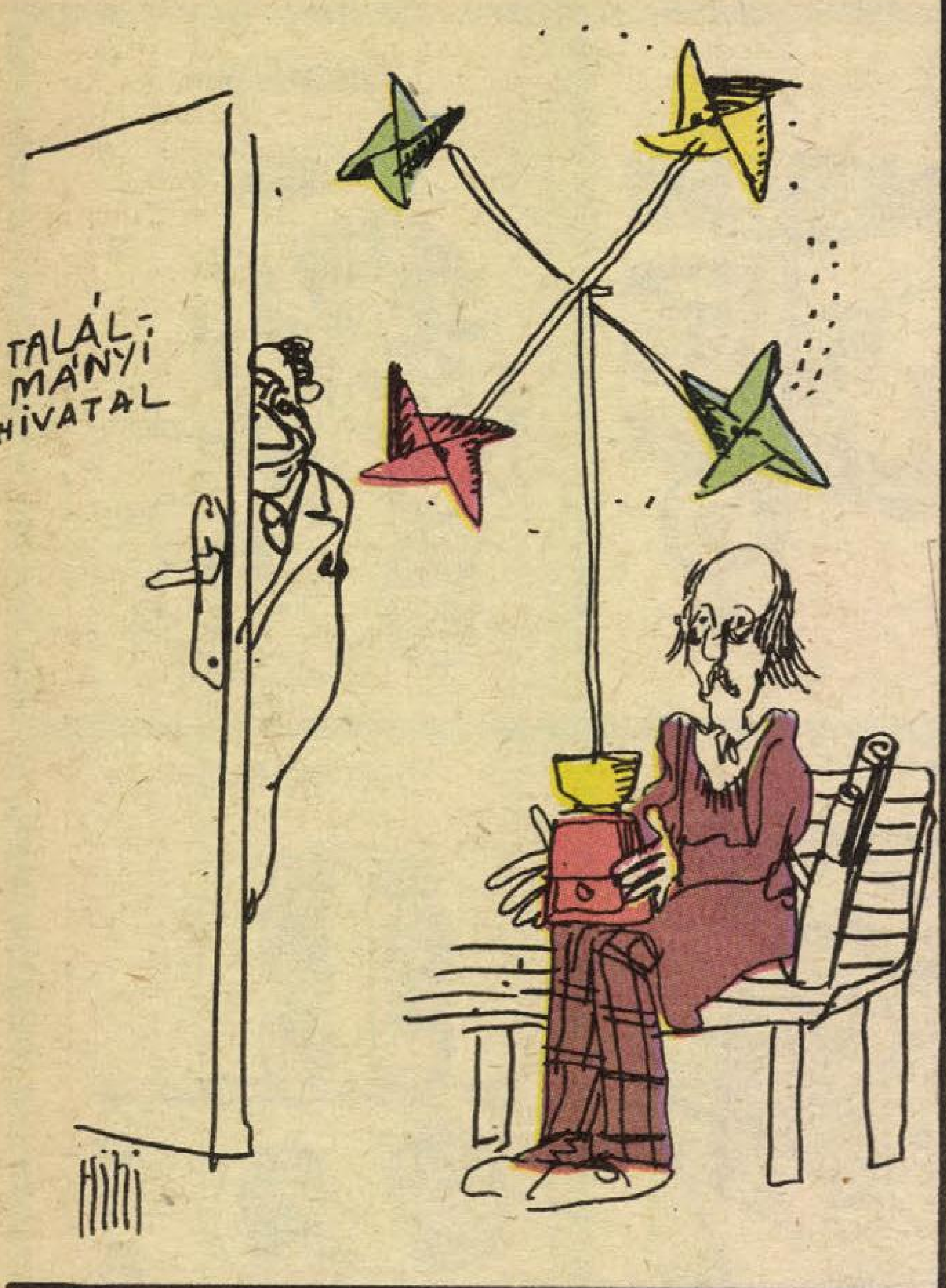
– Tudja, én üzletkötő vagyok, és távfűtési berendezéseket akarok itt eladni.

A LUDAS MAGAZIN májusi keresztrejtvényének megfejtése:
„— Ajánlhatok neked egy jó ügyvédet.
— Találtam egy csinos mérnököt."

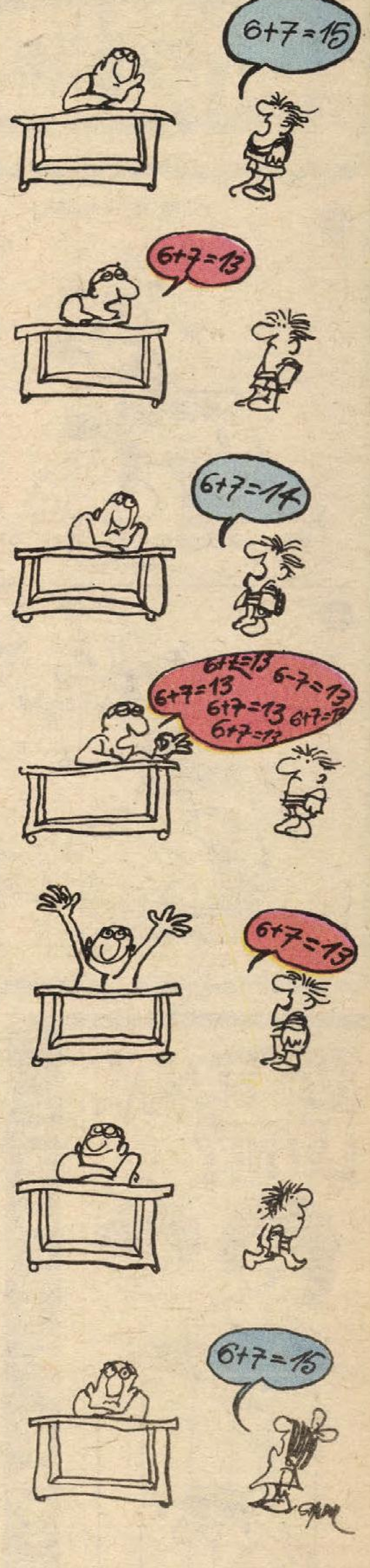
A jutalmakat nyerték:
Nagy Sára, 4320 Nagykálló, Kossuth u. 5.
Sályik Jánosné, 1031 Budapest, Emőd u. 27.
Rápity Jánosné, 6522 Gara, Vöröshadsereg u. 8.
A nyereményeket postán küldjük el.

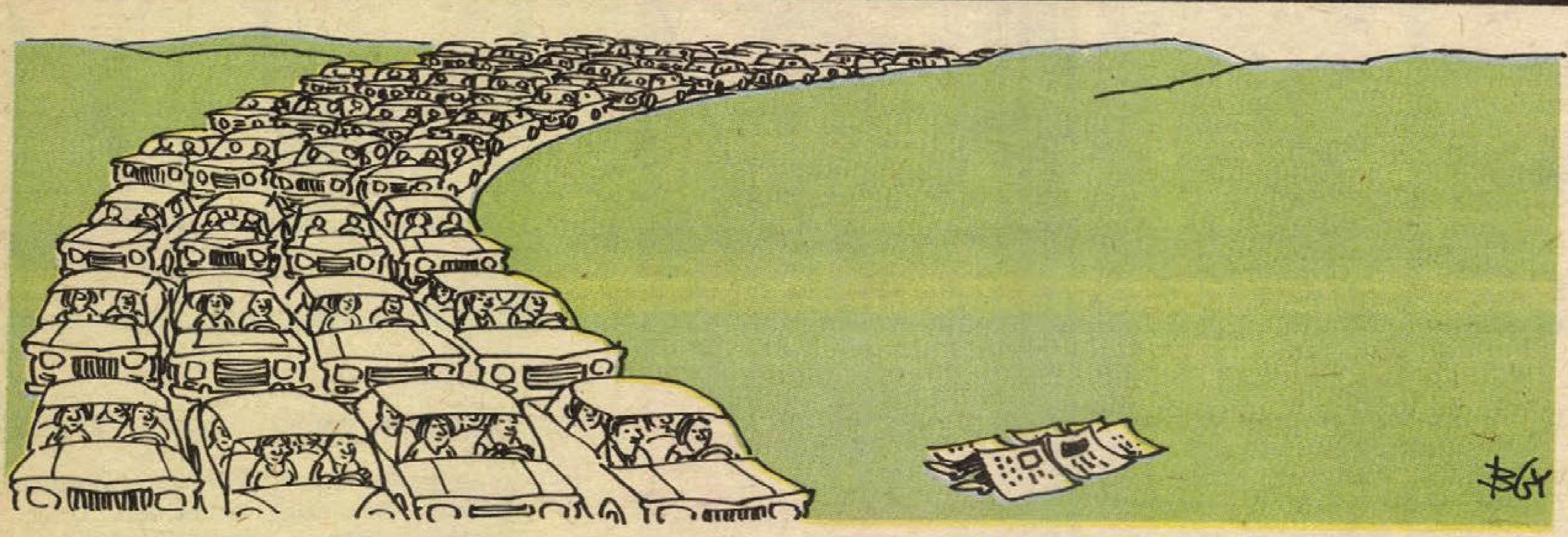
NONSTOP

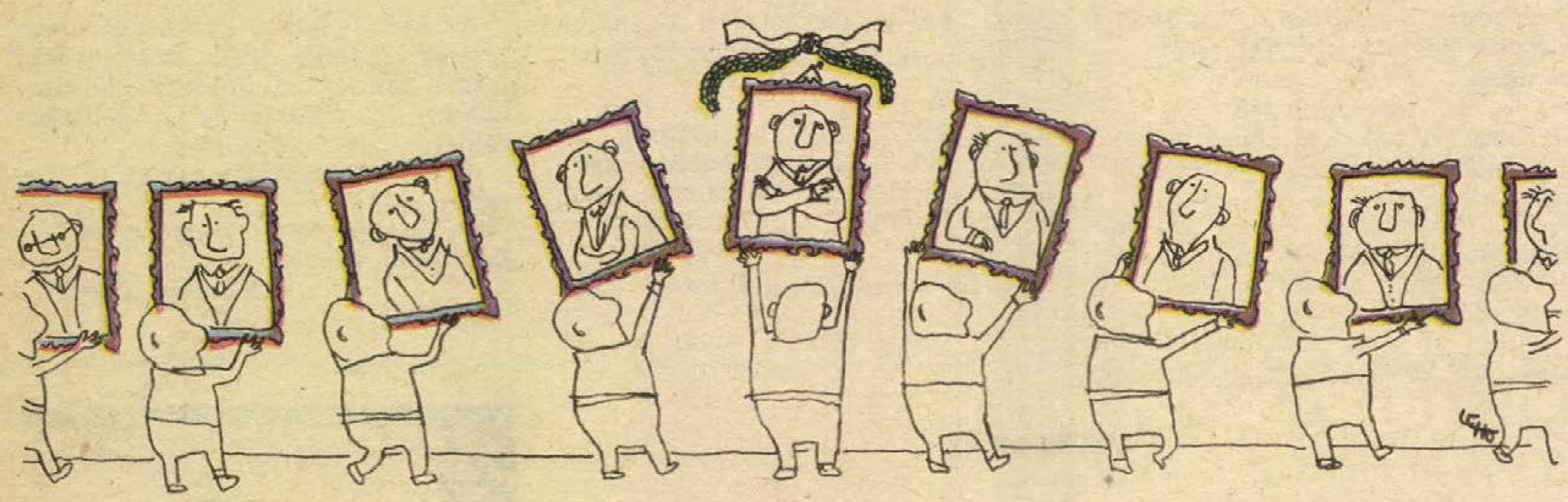
HEGEDŰS, DALLOS, SAJDIK, BRENNER, LEHOCZKI SZŰR-SZABÓ, FÜLÖP

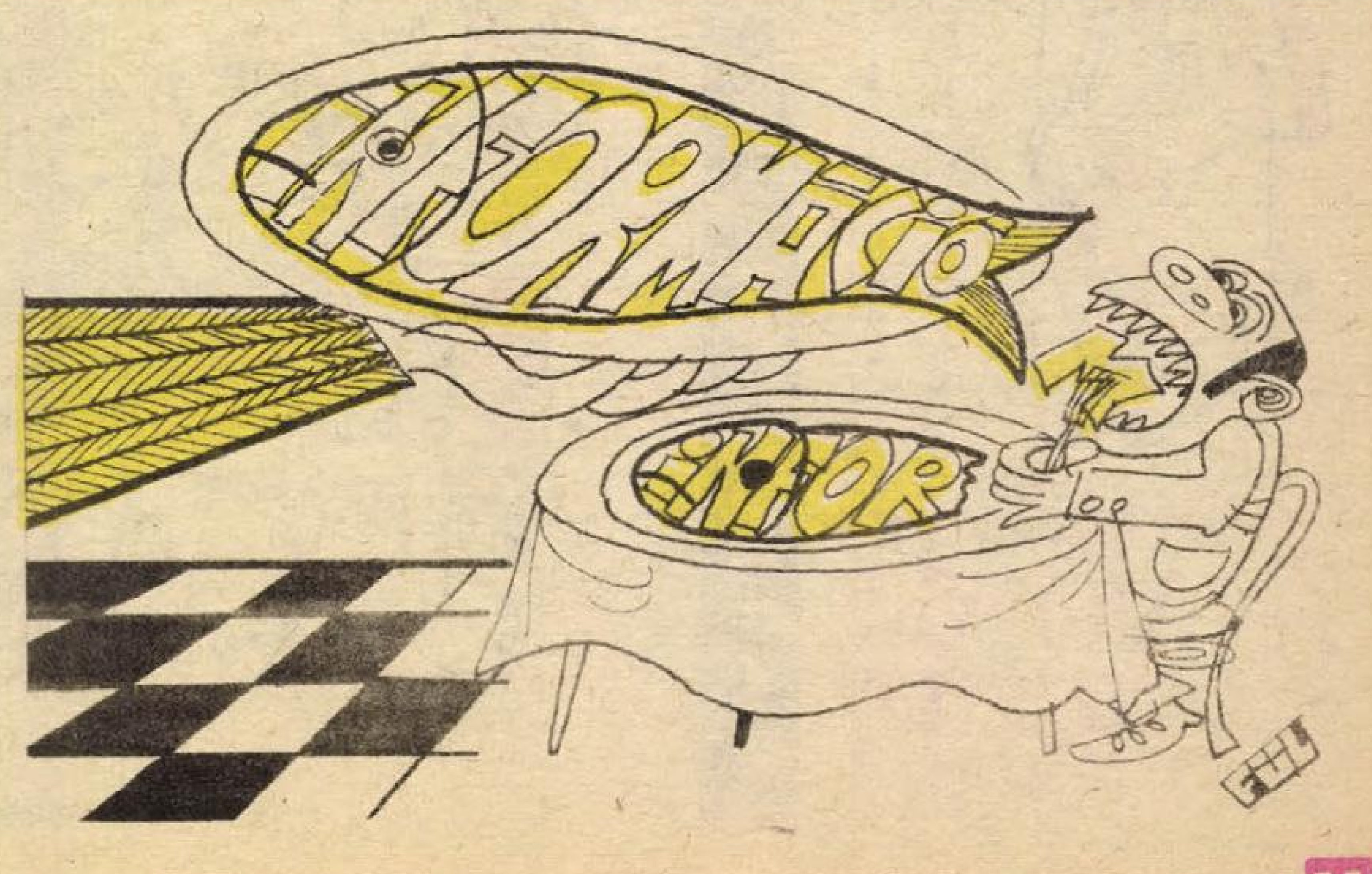

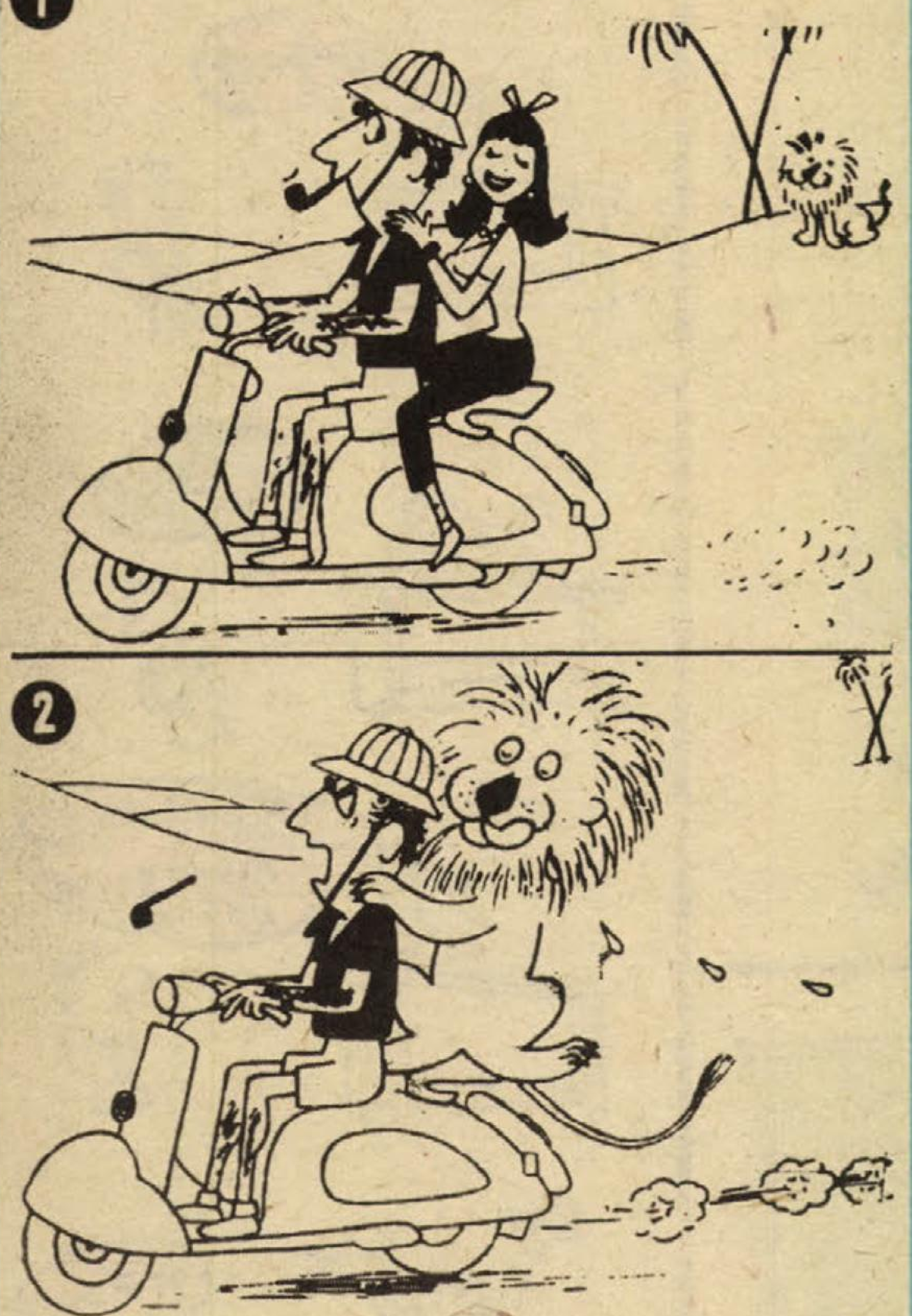

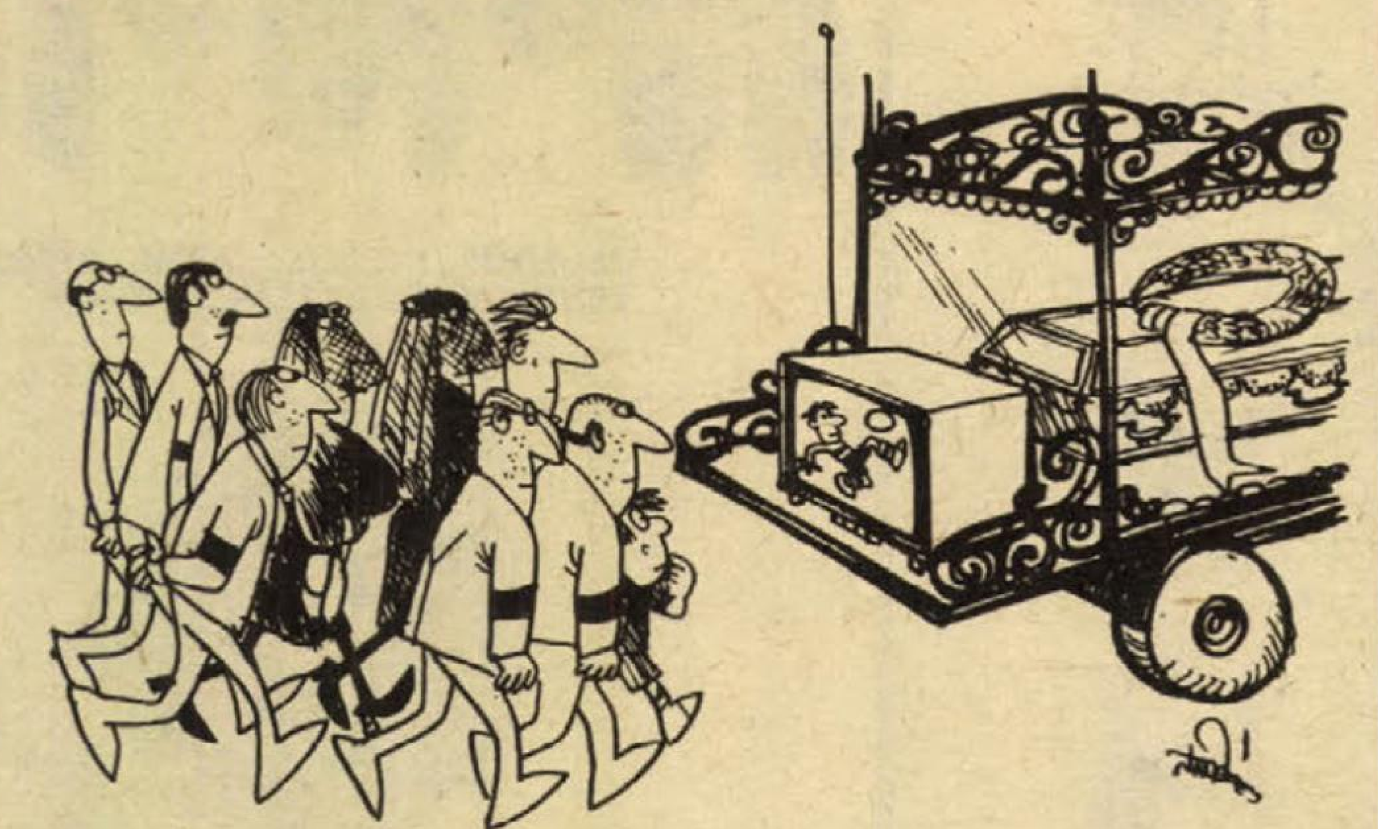
IMPORT HUMOR

❶ ÖSERDEI KALAND

❷

MORBID

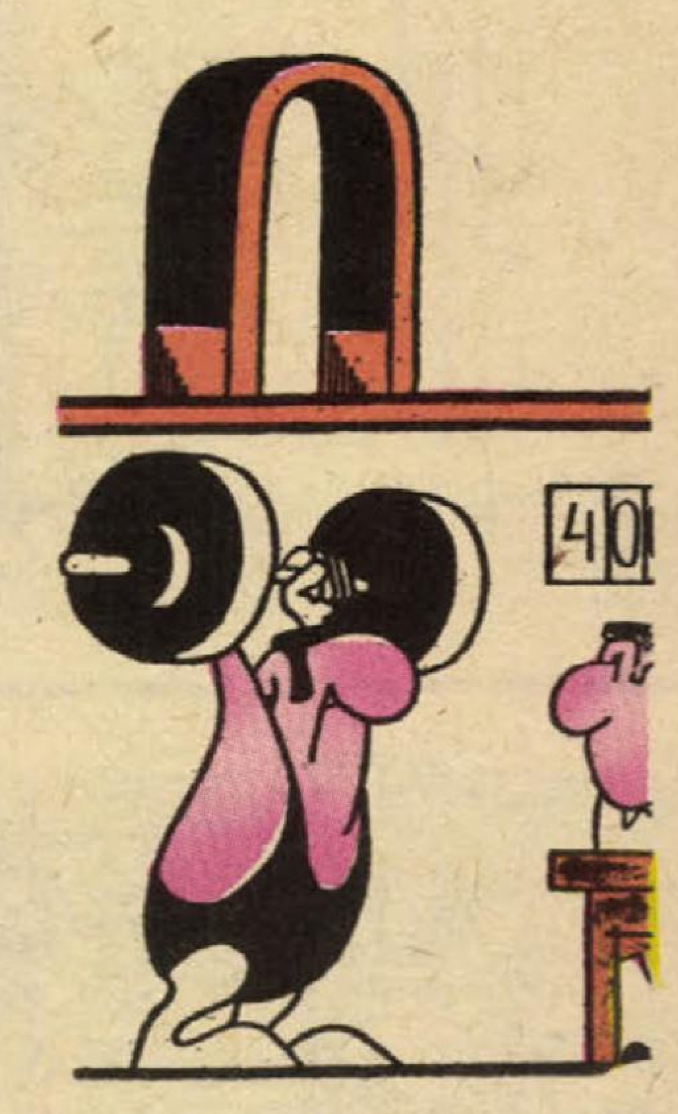
KONCERTEN

TANULÓ MOZDONYVEZETŐ

CSÚCSJAVÍTÁS

ZSÖLLYE

Zenthe Ferenc, a tévé Családi kör című műsorának népszerű Kovács apukája, nemrég közönségtalálkozón vett részt. Egy molett hölgy meglepő kérdéseket tett fel:

— Ugye, kedves „Kovács apuka", önnek négy gyereke volt eddig ebben a televíziós sorozatban?

Zenthe készségesen válaszolt:

— Igen.

— És lesz még több is?

— Igen. A legközelebbi adásban majd láthatják, hogy ikreink születtek.

— Ó, gratulálok! Akkor ez, ha jól számolom, már hat gyerek.

— Jól tetszik számolni.

— És ha jól tudom, ön a Szabó családban is gyakorolja az atyai hivatást, igen szép eredménnyel.

— Hát ott is...

— Tehát, ahogy számolom, az elmúlt évben önnek jónéhány gyereke született... méghozzá nem is egy mamától... ami természetes...

— Így van! De mindezzel kapcsolatban volna valami kérdése?...

— Csak egy! Mondja, kedves művész úr, hogy lehet ezt a két szerepet bírni... fizikailag?

*

Az elmúlt héten közkedvelt operettszínésznőnk férje születésnapi tortát rendelt a Művész cukrászdában. A kisasszony a rendelés felvételénél megkérdezte:

— Hány gyertyával tetszik parancsolni?

— Harminckét gyertyával... úgy mint tavaly!

Rátonyi Róbert

SIKERÉLMÉNY

– Mit szólsz, milyen közönségsikerünk van?!

TRIBÜN

Rossano Giampaglia, a Sampdoria játékosa, közepes futballista, viszont kitűnő imitátor. Mérkőzés közben gyakran Marcello Mastroiani, Gassmann, vagy éppen Sophia Loren hangját utánozva készteti görcsös kacagásra az ellenfél játékosait.

A klub vezetősége szkeptikus:

— Szívesebben vennénk, ha Giampaglia Lollobrigida helyett inkább Beckenbauert utánozná a pályán.

Bill Muir, az SMU rögbicsapatának edzője:

— Ha igaz, amit a biblia mond és valóban a szelídek öröklik a földet, akkor a mi csatáraink egytől egyig nagybirtokosok lesznek.

Az Arkansas Egyetem atlétacsapata legutóbb második lett egy nagy versenyen. Guy Kochelt, az edzőt, számosan ünnepelték ebből az alkalomból, de ő nem osztozott az általános örömben.

— Ha ilyen nagy dolog másodiknak lenni — mondta —, akkor a jövőben kizárólag párosversenyeken indulunk.

Vic Braden, a kitűnő teniszedző meséli azokról az időkről, amikor még együtt túrázott Jack Kramer első proficsoportjával.

— Az ötvenes évek elején Pancho Gonzales volt a világ legjobb játékosa. Egy csodálatos képességű, de kibírhatatlan természetű fickó. Nekem két feladatom volt a túrán. Az első, hogy rögtön az elején kikapjak Gonzalestől, a második, hogy elutazás előtt bocsánatot kérjek mindenkitől, akit Gonzales megsértett.

A skót labdarúgó-pályák lelátói sem roskadoznak örökké. A másodosztályú Forfar Athletic átlagos nézőszáma az elmúlt bajnokság hazai mérkőzésein alig haladta meg a négyszázat.

— Elég, ha egyetlen pillantást vetek a tribünre — mondta keserűen James Robertson, a csapat titkára — máris tudom, ki hiányzik.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Bízzunk benne, hogy a régi magyar halételek azért új magyar halból készülnek!

(Az Örs vezér téren fényképezte Vas László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

veztek. A szocialista brigád a vetélkedő kérdéseit összeállította, a vetélkedőt levezette és 28 versenyző közül tizenkettőt jutalomban részesített. Képünkön az első helyezett csapat.

Egytagú csapat nem nagy csapat, de kedves csapat!

(A Halasi Hírek c. lapból ollózta Südi Bertalan, jánoshalmi olvasónk)

A suszter is lyukas cipőben jár?

(A Szt. István körúton fotózta Römer László)

Ismét a Bayerné a kupa

Mit szól ehhez a Bayer úr?

(Az Esti Hírlapban észlelte Kántor Gézáné)

GYEREKECSKE *** RÍMECSKÉK

Becézésben versenyre kelt
Pest, Paks, Taksony, Pécel, Cece,
szép hazánkban mindenkinek
van egy csecse neve, (bece) . . .

Írótársam csecsemőjét
(titokzatos, mint egy krimi),
Zsófiának hívják ugyan,
beceneve mégis „Simi" . . .

Elsőszülött fiam, „Nyuszó",
a második pedig „Édus",
a harmadik „Fazék", mivel
a pólyában ő volt lédús . . .

Tekintélyes rendezőnknek
ismert beceneve: „Soma",
(krónikákban így marad fenn
kultúrtörténeti nyoma . . .)

Este ellágyultan nézek
asszonykámra, „Vilikára",
(érzem, agylágyulácska lesz
az effajta dilik ára . . .)

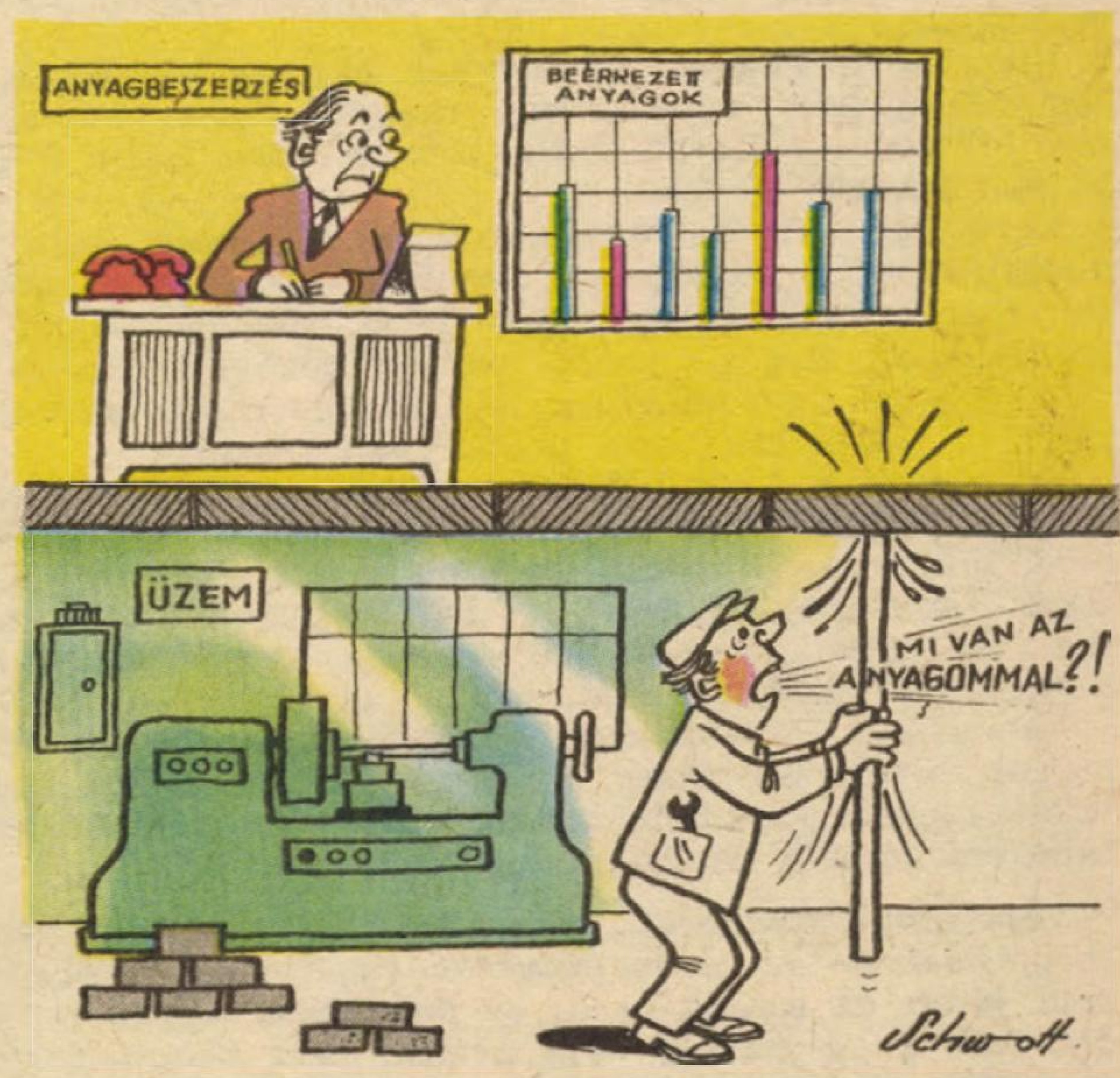
Búcsúzván az olvasótól,
nem tagadom le, hogy aki
iskolába velem járt, az
ma is úgy szólít, hogy „Maki" . . .

Szilágyi György

GYENGÉD FIGYELMEZTETÉS

MUNKAHELYI TESTNEVELÉS

– Köszönöm! Váljék egészségükre!

LUDAS MATYI azt üzeni...

Dolmányos Géza, Zalaegerszeg

„Kissé hosszú, mégis végig idéznem kell — írja Ön a levelében — a Rádió és Televízió Újság 20. számából azt az ismertetést, amelyben »A harmadik határ« című tévésorozat 6. részének tartalmát foglalják össze: »Rabcába, Bulandova asszony házába érkezik Bukowian. Megérkeznek más partizánok is, akik kérdőre vonják Bukowiant, hol az a 20 ezer dollár, amit át kellett hoznia egy konzerves dobozban. Bukowian kibontja, de a dobozban csak értéktelen papírfoszlányok vannak. A partizánok halálra ítélik, de egy benne bízó társa megszökteti és Bukowian visszatér Budapestre, hogy tisztázza, mi történt. Átszökik a szlovák határon és a hegyekben találkozik Smiga őrnaggyal és Dederkevicz-csel. Kiderül, hogy a dollárügyben az utóbbi volt a bűnös. Szökni próbál, de Bukowian golyója utoléri...«

Nos, Bulandova asszony házába nem érkeznek meg más partizánok, hanem az onnan épp távozni készülő Bukowiant a ház előtt tartóztatja föl két fegyveres, és viszik hegyen-völgyön át egy partizántáborba. Ott nem ő bontja föl a csomagot, hanem a parancsnok. Nem ítélik halálra — bár valóban rosszul áll a szénája —, mert közben riadóztatják őket. Nem Bukowian lövi le Dederkeviczet, hanem egy cigány végez vele... Önöknek mi a véleményük: nézte ezt az adást az, aki az ismertetést írta vagy csak futólag érdeklődött róla egy tévénézőtől?"

Válaszunk: *szerintünk biztosan nézte, csak a feszült izgalom annyira kiszárította a torkát, hogy többször is ki kellett mennie a konyhába egy pohár vízért. Innen adódhattak a fenti pontatlanságok. Az ilyesmin csak az segíthet, ha az ember előre odakészít magának egy egész kancsó vizet...*

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat, propaganda-osztály, Budapest

Kaptuk önöktől a következő levelet:

„Hivatkozva a Ludas Matyi április 22-i számában meghirdetett pályázatra — mint nem pályázó — szabad legyen hozzászólni.

Amikor osztályunk munkatársa — aki a plakátot tervezte — véleményezésre eljuttatta osztályunk vezetőjéhez, a kérdésre, hogy a plakát mit ábrázol, az alábbi választ adta:

A plakát a Pegazus szárnyának egy része, többszörösen felnagyított változatban, amelyet lényegi részként egy tollszár egészít ki, illetve zár le. Ettől fogva a plakátot mi is így néztük.

Kezdetben ugyan számunkra is szokatlan volt, de ahogy teltek a napok, úgy barátkoztunk meg a plakáttal. Fiatal munkatársunk úgy vélte, hogy a plakát újszerűségével magára vonja majd a néző figyelmét. Ezt a törekvést nem sikerült teljesen érvényre juttatnia, mivel a plakát csak ezer példányban készült.

Köszönjük a Ludas Matyi szerkesztőségének a plakátunkkal kapcsolatban indított pályázatát és ha erkölcsi érzékünk nem tiltakozik, magunk is szívesen vállalkoztunk volna erre a pályázatra. Ezt azért sem tettük meg, mert mi voltunk az a szűk kollektíva, aki egyedül tudta, hogy mit ábrázol a plakát.

Levonva a tanulságokat, a jövőben nagyobb gondossággal, körültekintőbben és kevésbé meghökkentő plakátokat fogunk készíteni, amelyeken elsősorban közlésre, mint emocionális hatásokra fogunk törekedni."

Válaszunk: *köszönjük, hogy elárulták nekünk a helyes megfejtést — ez a magyarázat egyetlenegy olvasónak sem jutott az eszébe — és az önkritikus hangú levelet. Ha már a pályázaton nem vettek, nem vehettek részt, engedjék meg, hogy most átnyújtsunk önöknek egy kis jutalmat:*

Ez a jutalom egy százforintos. Illetve egy százforintosnak egy kis része, többszörösen felnagyított változatban.

Magyar Országos Állatvédő Egyesület, Budapest

E rovatunk hasábjain nem is olyan régen megköszöntük Önöknek azt a hozzánk intézett kedves levelüket, melyben köszönetet mondtak azért, hogy írásban és rajzokon hosszú idő óta kiállunk védenceik mellett és a szívünkön viseljük sorsukat.

Örömmel vettük immár második meleg hangú köszönőlevelüket, valamint azt a befizetési csekket is, melyet levelükhöz mellékeltek. E levélben felhívták a figyelmünket arra, hogyha „időnk engedi, lépjünk be a Magyar Országos Állatvédő Egyesület tagjai sorába".

Válaszunk: *Feltétlenül szakítunk időt arra, hogy belépjünk az Egyesületbe, mert tisztában vagyunk azzal: négylábú barátaink védelméhez nemcsak jó szándék kell, hanem az is, amit egy kétlábú bölcs így fogalmazott meg: „Pénz beszél, kutya ugat..."*

Blahó Gizella, Újpalota

Azt írja: nem tudja felfogni, hogyan kerülhet harminc forintba egy kiló szárazbab. Szívesen felvilágosítjuk. A szárazbab az új magyar filmgyártás jelentős alapanyaga. A Cannes-i filmfesztiválon — olvashattuk a Magyar Nemzetben — az egyetlen igazán jelentős filmsikert — beleértve a benevezett nagy játékfilmeket is — egy magyar kisfilm érte el: Foky Ottó kizárólag babszemet mozgató animációs filmje.

A piaci drágaság egyik oka ennélfogva abból is adódik, hogy filmgyártásunkban babra megy a játék.

FÉNYES

Mick Jagger mosolya két hete még vakítóbb, mint azelőtt volt.

Az angol pop-bálvány ugyanis egy szép kerek gyémántott rakatott a jobb felső szemfogába. Az elülső oldalába, hogy mindenki láthassa.

Miért tette?

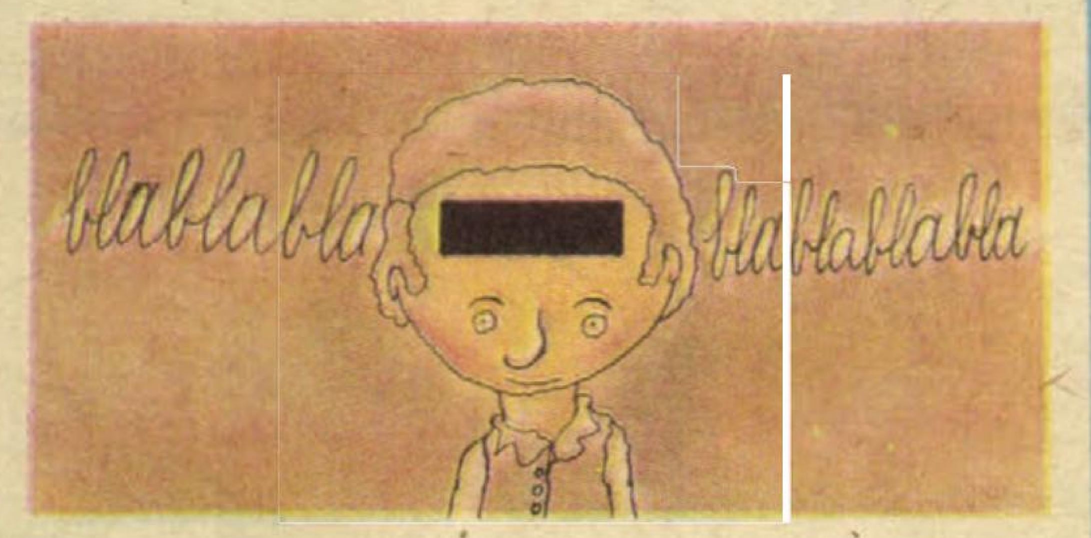
— Hogy csinosabb legyek — mondta.

— Először egy smaragddal próbálkoztam, de az nem volt igazán szép. Túlságosan zöld volt. Mintha egy darabka spenót ragadt volna a fogamba.

Meg aztán egy gyémánttal mégiscsak értékesebb az a fej.

GONDOLATJEL

KÉRDŐJEL

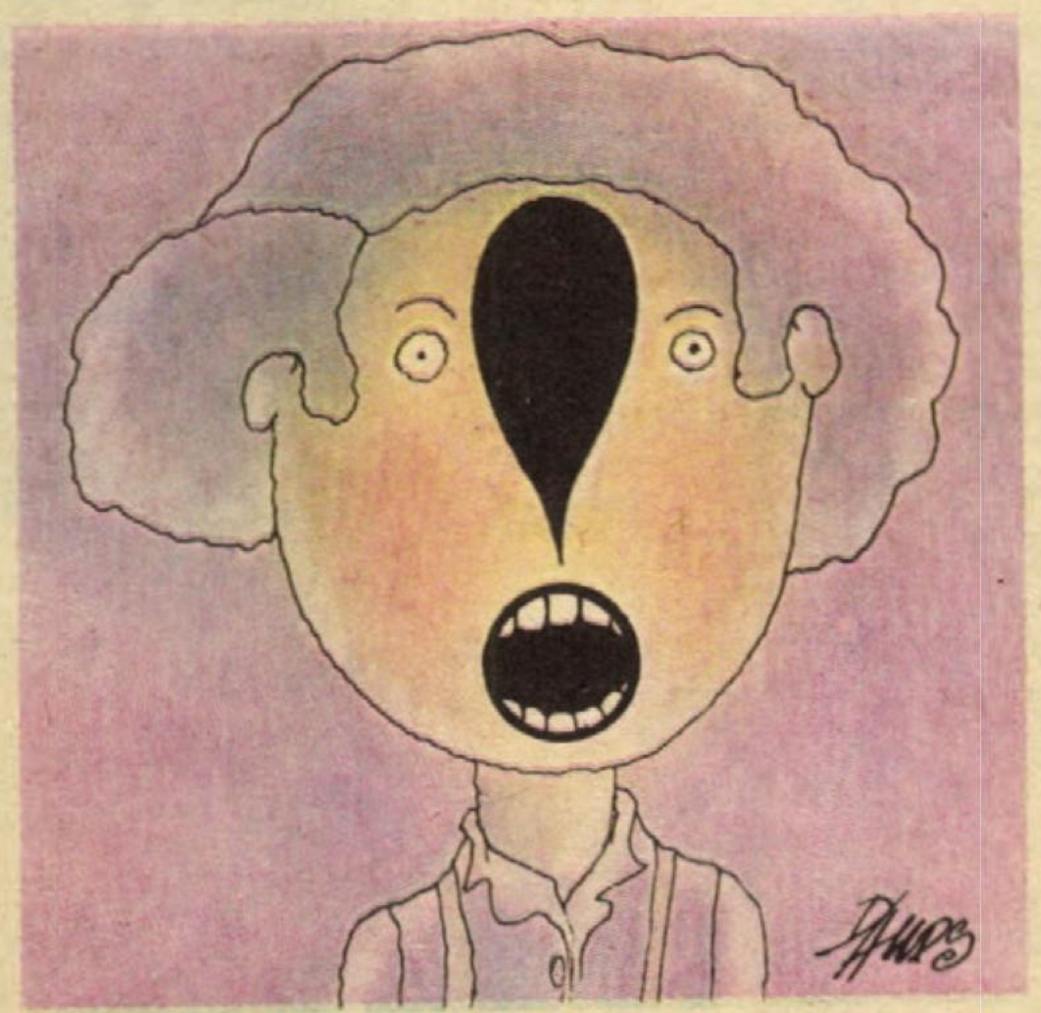

– Csak ezt a pár napot úszszam meg egyes nélkül...

ZÁRÓJEL

FELKIÁLTÓJEL

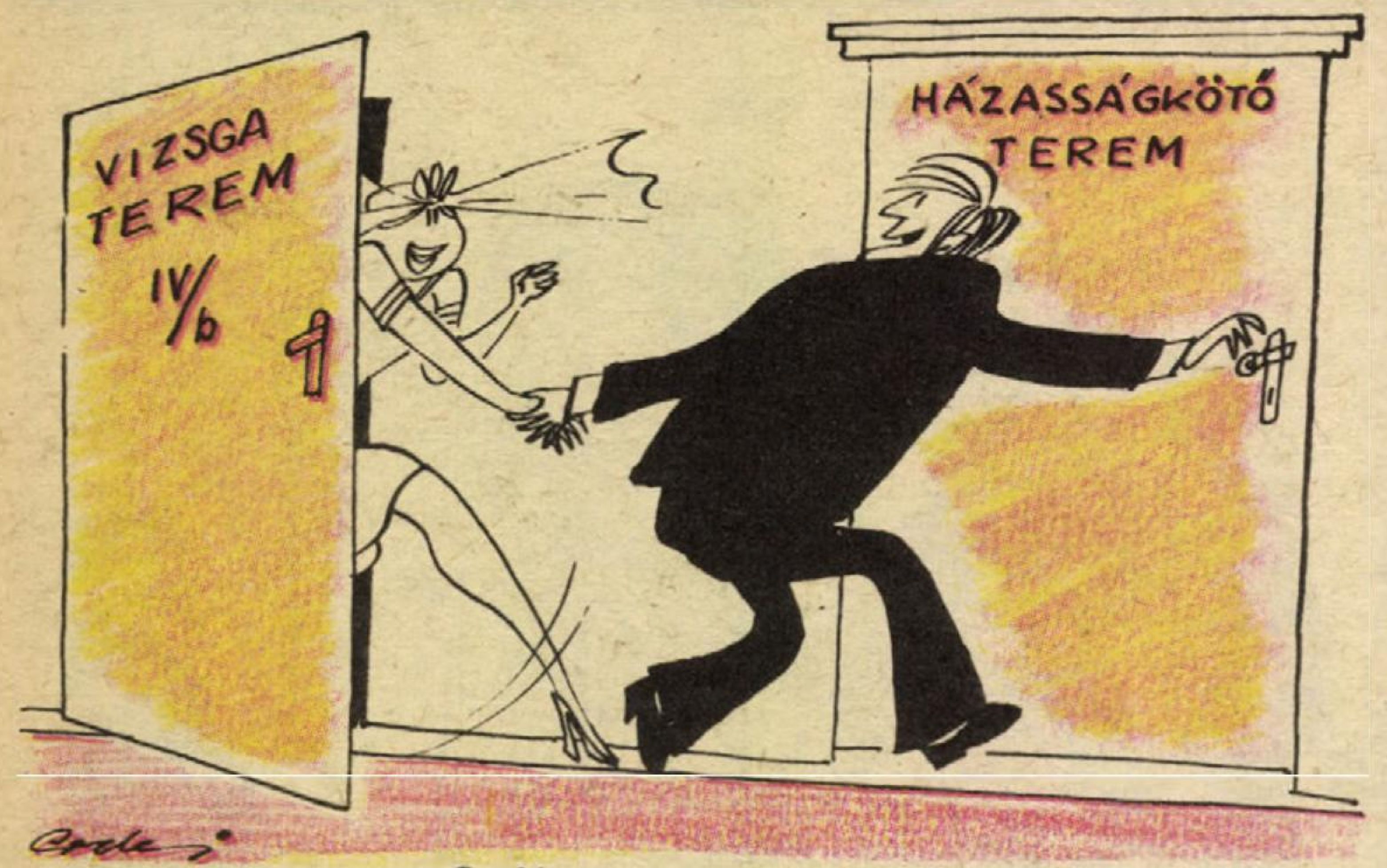

– Én készültem!

IDÉZŐJEL

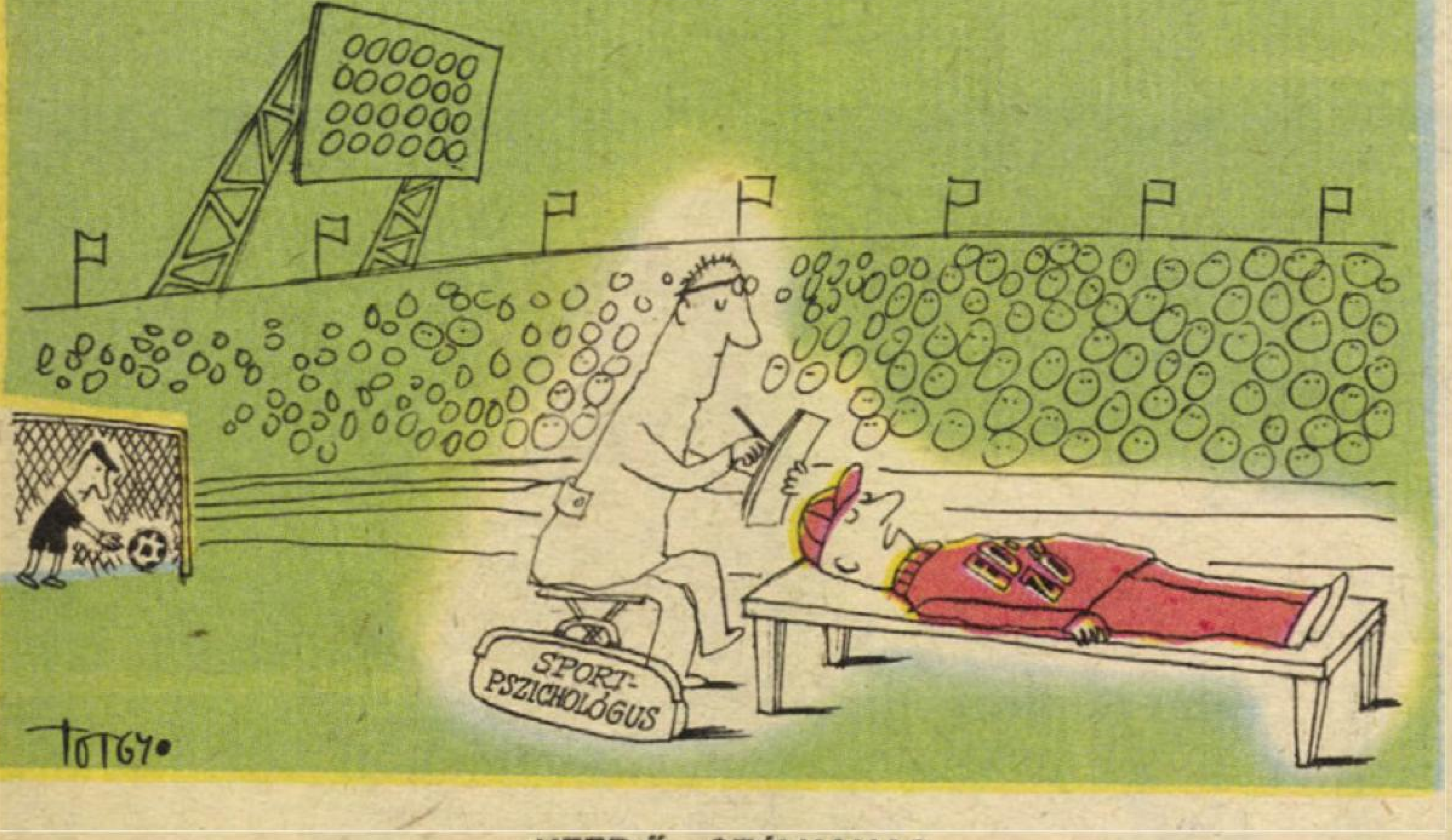

CÉLEGYENESBEN

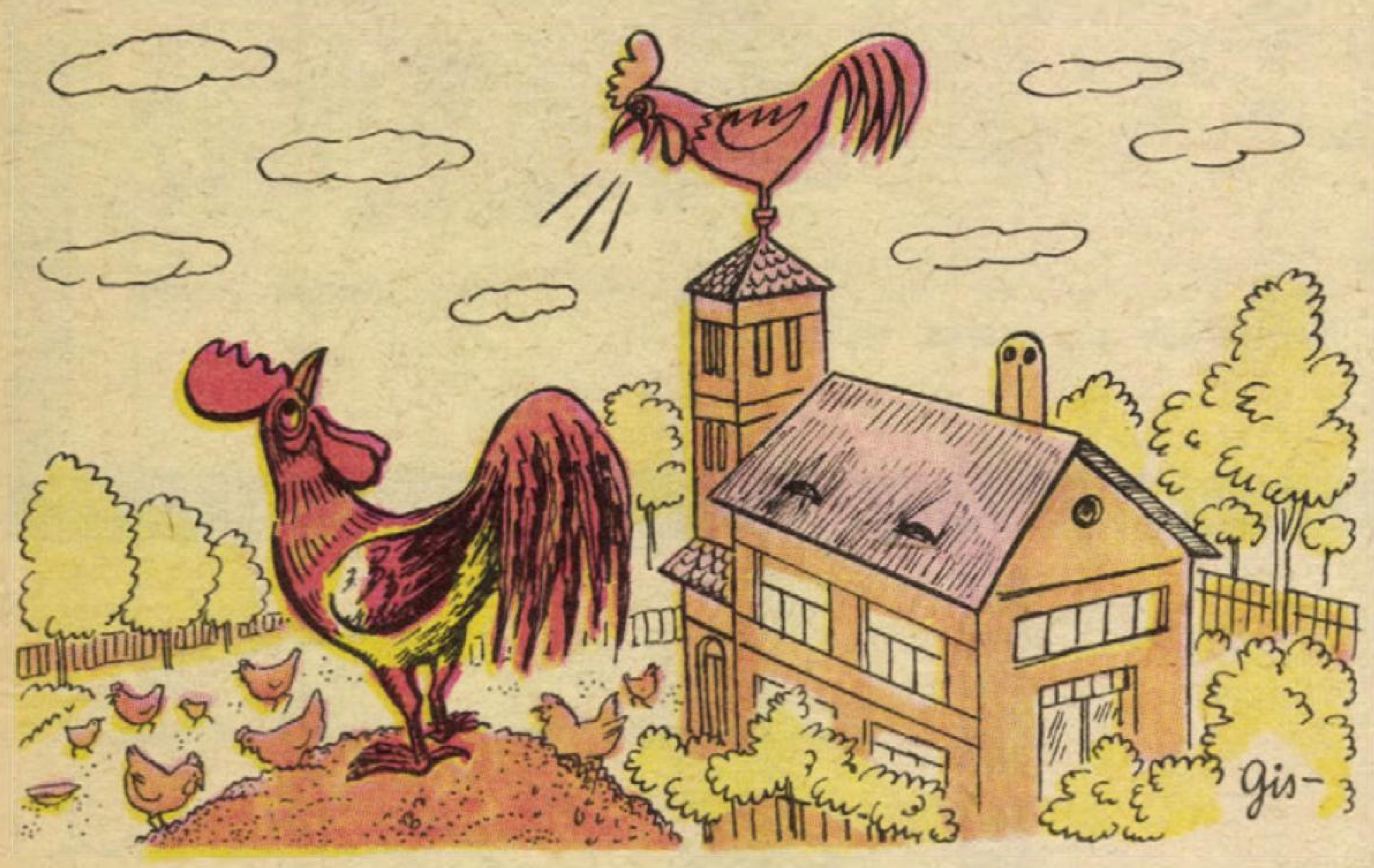

– Csakhogy megértük ezt a napot!

ELSŐSEGÉLY

KEZDŐ SZÉLKAKAS

– Nem tudod véletlenül, hogy merről fúj a szél?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
rotációs ofszetnyomással
76.2308/23 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két férfi beszélget:
— Egyszer egy nő öngyilkos akart lenni miattam.
— Igazán?
— Azt mondta, ha hozzám kellene jönnie feleségül, inkább öngyilkos lenne . . .

*

— Ha igazán szeretsz — mondja a lány a fiúnak —, akkor bizonyítsd be!

A fiú gondolkodik egy kicsit, aztán így szól:

— Amikor rád gondolok, nem jön álom a szememre.

— Ez nem bizonyíték — húzza el a száját a lány —, az apámnak sem jön álom a szemére, ha rád gondol . . .

ROSSZMÁJ

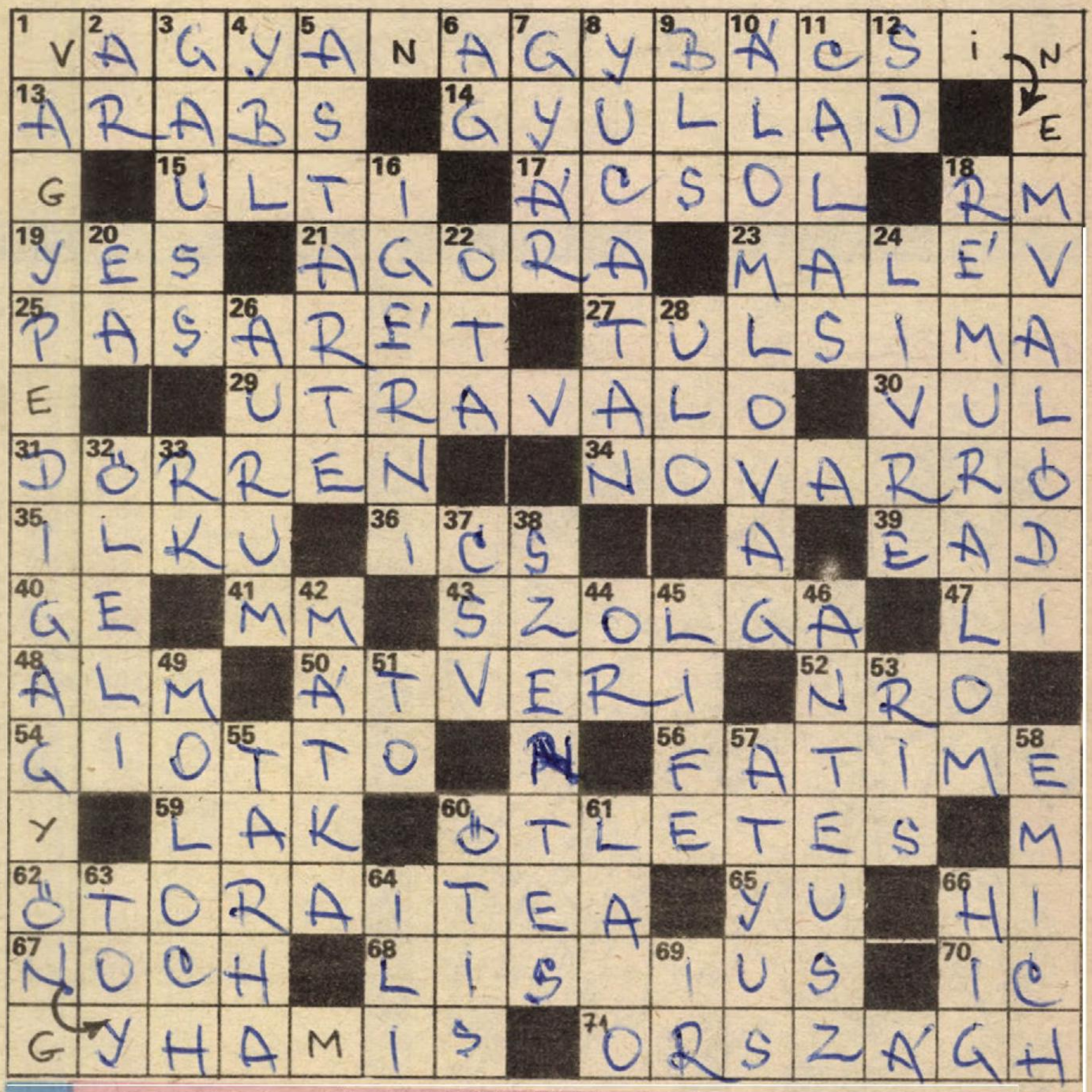
Csinos és ifjú hölgyek beszélgetnek közös barátnőjükről a belvárosi cukrászda teraszán. — Hallottad — kérdi az egyik —, hogy Lili milyen értékes gyöngysort kapott a nagybácsikájától? Gúnyosan mosolyog erre a másik: — Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül csak ezt a kért sort kell beküldeni legkésőbb június 7-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Nemes paripa gyakori jelzője
14. Tüzet fog
15. A legnépszerűbb kártyajáték
17. Fából építményt készít
18. R. M.
19. Angol igen
21. Az ókori görög városok piactere
23. Hazánk egyik közlekedési vállalata
25. Budapest egyik zöldövezete
27. A kelleténél simább (két szó)
29. A mesében: hamuban sült pogácsa
30. . . . kán (tűzhányó)
31. A fegyver, ha elsütik
34. A huszas évek filmsztárja volt (férfi)
35. Néhány évvel ezelőtt elhunyt miniszterünk (Pál)
36. Szláv nevek gyakori végződése
39. E. A. D.
40. A germánium jele
41. Azonos mássalhangzók
43. Férficseléd
47. L. I.
48. A. L. M.
50. Becsapja — újkori szóval
52. Rövidítés számok előtt
54. Firenzei festő, szobrász, építész (1266—1337)
56. Török női név
59. Kicsiny ház
60. Talpraesett gondolatai vannak
62. A rádió egyik könnyűzenei műsorszáma
65. Jugoszlávia betűjele az autókon
66. Szólít
67. Még — németül
68. Magyar verselő a 17-ik században, aki vérpadon fejezte be kalandor életét
70. 99 — római számmal
71. Egyetemi tanár nyelvész, az angol nyelv kutatója és szótárszerkesztője

FÜGGŐLEGES

2. Az argon jele
3. Nagy német matematikus, fizikus és csillagász
4. Nagy építőművészünk
5. A szerelem föníciai istennője volt
6. Az ezüst jele
7. Ipari nagyüzem
8. Félsziget Közép-Amerikában
9. B. L. S.
10. Akiről a fiatal lányok álmodoznak
11. A vallási fanatizmus áldozata volt Franciaországban, akinek igazáért Voltaire állt ki
12. S. D.
16. Kilátásba helyezni valamit
18. Az erőszak és a megfélemlítés hatalmi rendszere
20. E. A.
22. Időhatározó
24. Francia ezüstpénz a 18-ik században
26. Az arany latin neve
28. U. L. O.
32. Szívélyesen magához szorítja
33. Vallás röv.
37. Ami a csávában és a csóvában közös
38. Város a Tisza mellett
42. A jegyese valakinek
44. O. R.
45. Élet — angolul
46. Erejét a földtől kapta, Heraklész a levegőbe emelte, úgy fojtotta meg
49. Napisten az ókori föníciai vallásban
51. Állóvíz
53. A végső pihenőhely — fordítva
55. A tolakodó kölcsönkérés pesti műszava
57. Az apa egyik lehetséges megszólítása
58. Petőfi verseinek egyik kiadója volt (Gusztáv)
60. Engem is, téged is, . . .
61. Kiváló lengyel futballista
63. . . . ota (japán autómárka)
64. Becézett Ilona
66. Az olcsó hús leve
69. Európai nép

VÁLÓOK

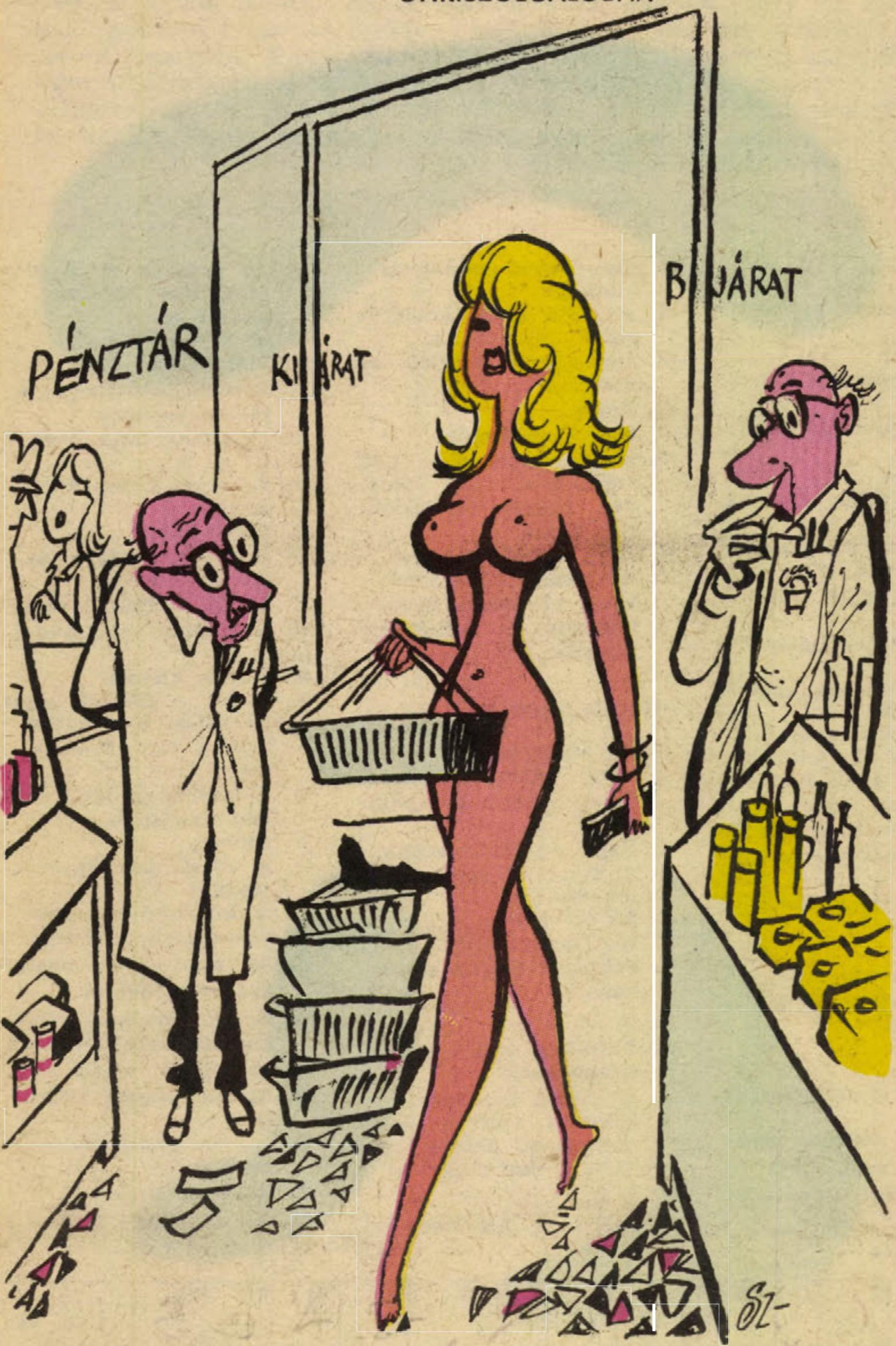
című keresztrejtvényünk megfejtése:

Mert rajtakapott azon, hogy megcsókoltam a feleségemet.

100—100 forintot nyert:
Galambos Ferenc, 2600 Vác, Mátyás u. 3.
Somogyi Tibor, 1035 Bp., Szentendrei út 20.
Honti Hanna, 1098 Bp., Napfény u. 13.

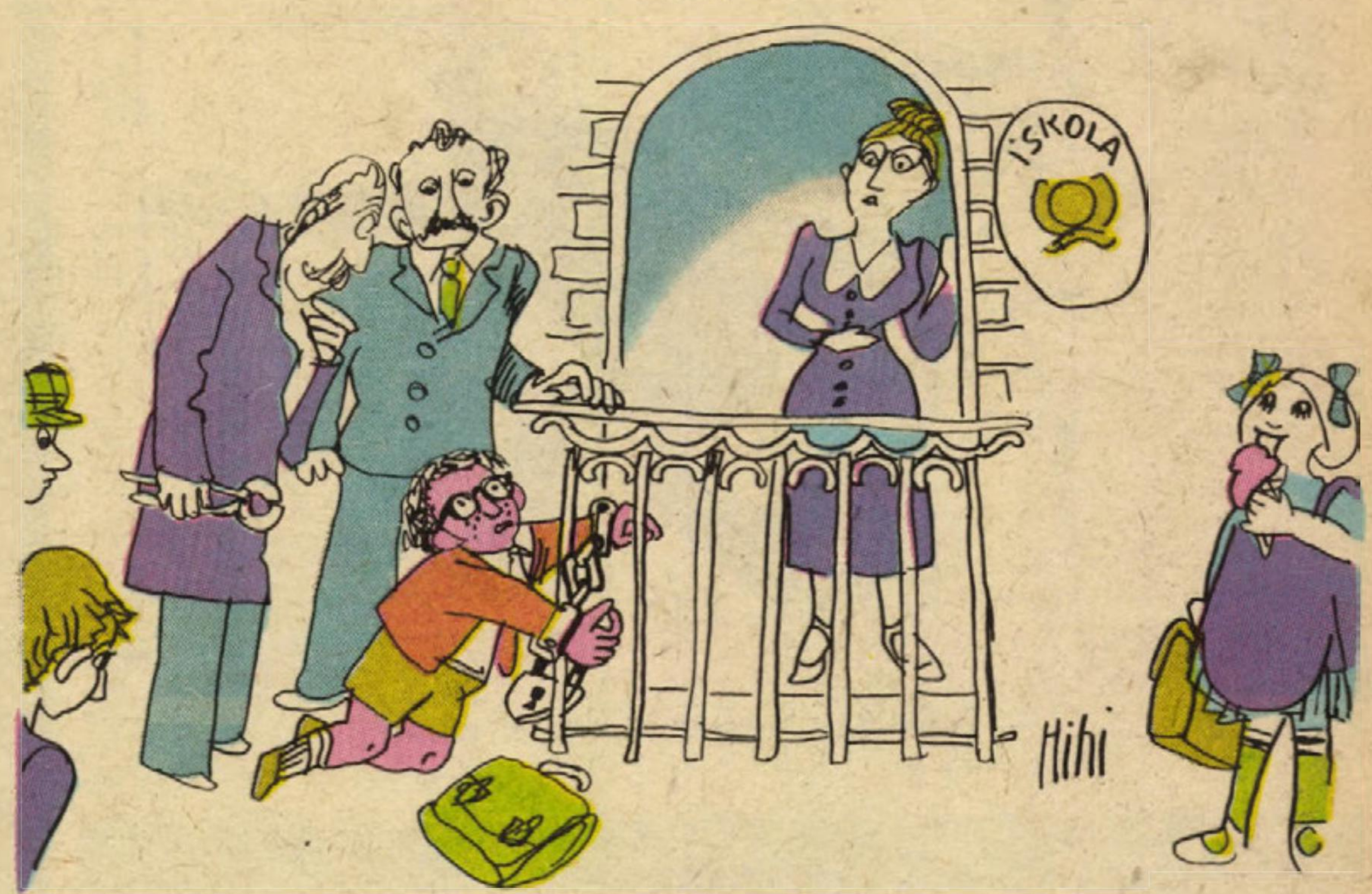
A nyereményeket postán küldjük el.

ÖNKISZOLGÁLÓBAN

– Most próbálják rámfogni, hogy loptam!

STRÉBER DIÁK...

...évzáró után.

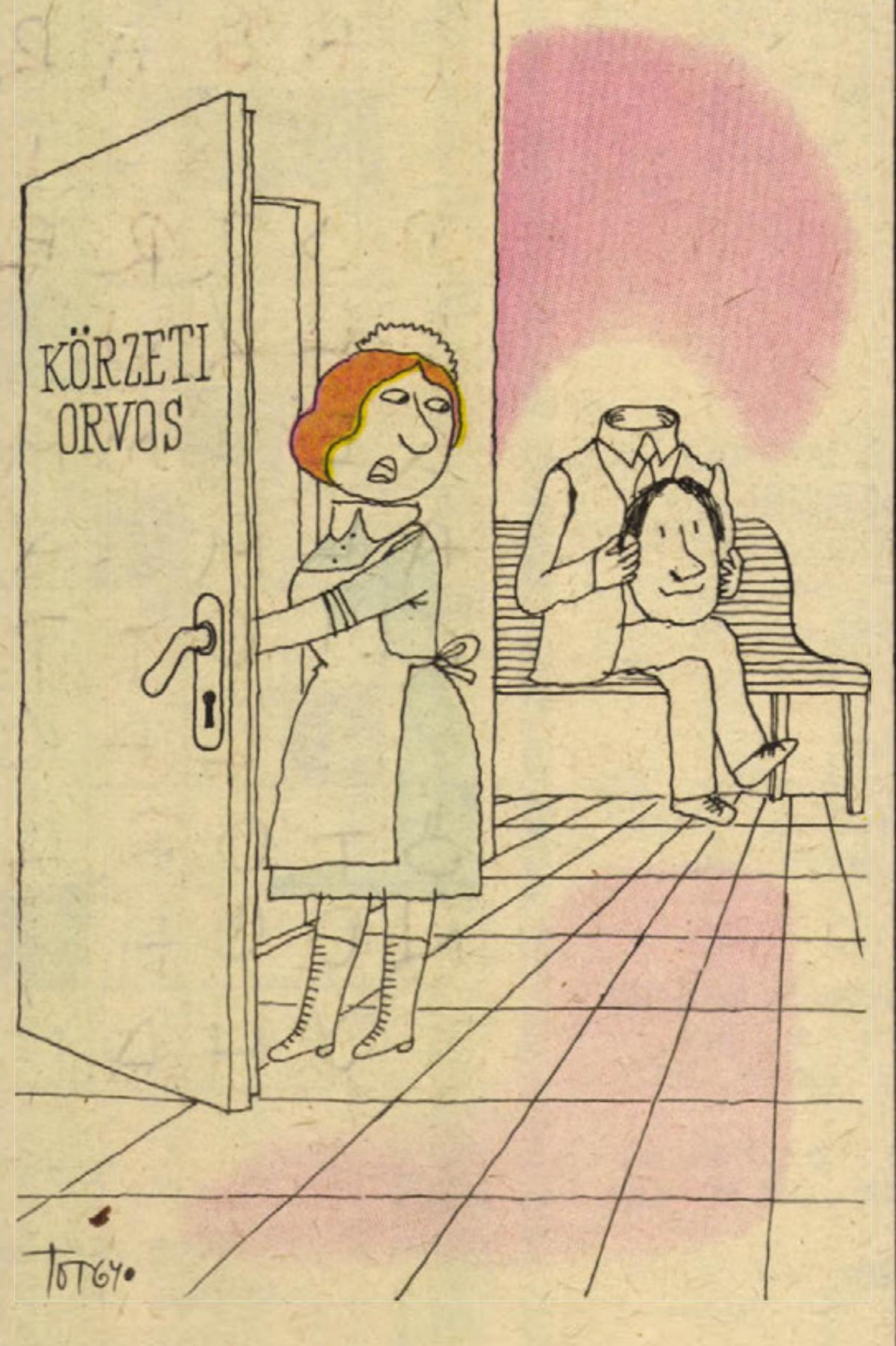

– A borravaló ott van az alján, majd akkor jutnak hozzá, ha beépítették az összes téglát.

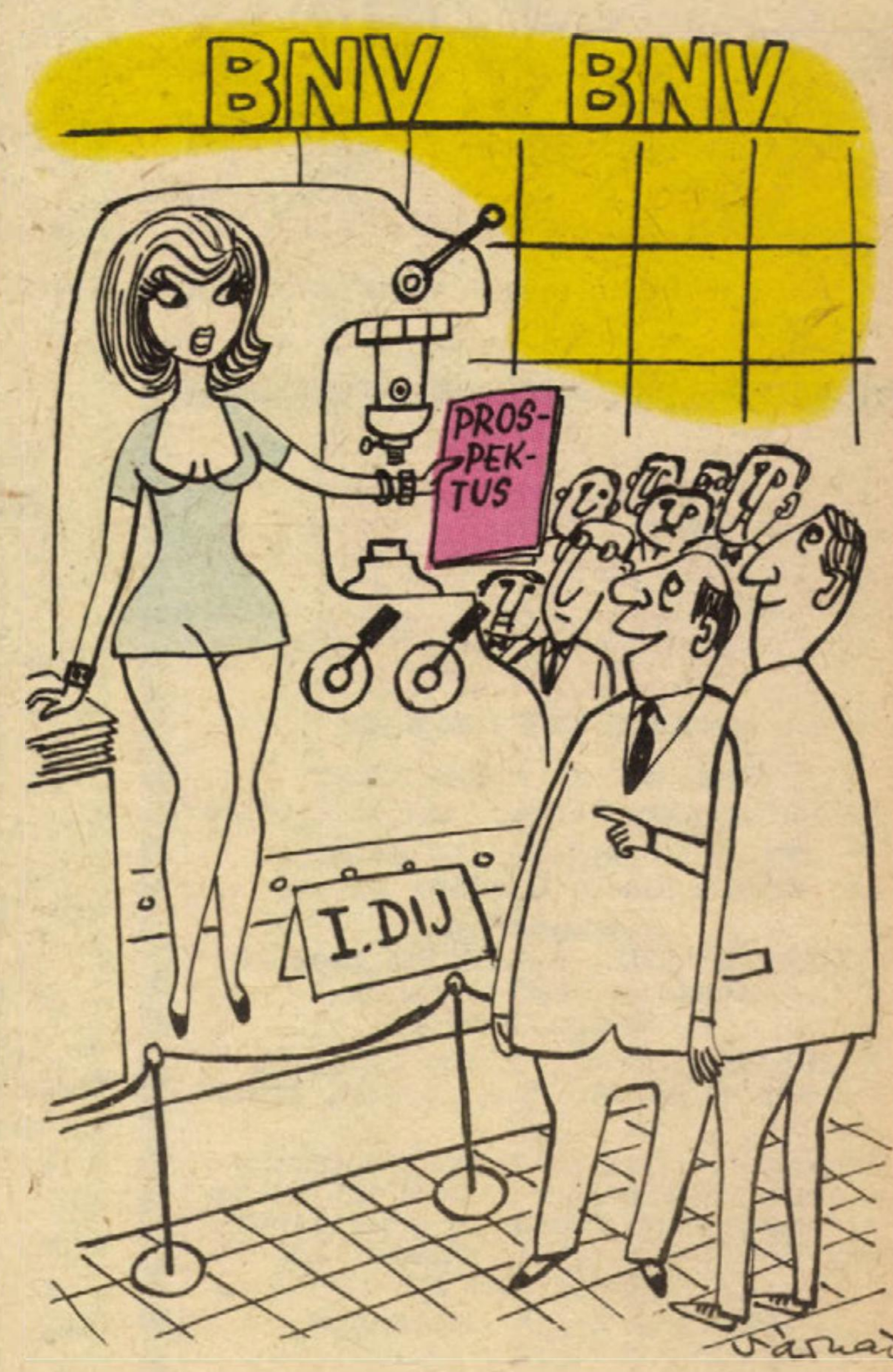
JOGI ESETEK

– Nekem jár Misike után a jogdij!

– Doktor úr kérem, az a szimuláns pasas van itt valami új trükkel!

– Most nem tudom, melyik nyerte a díjat, a nő vagy a gép?